

கலைசெல்வி

KALAIHELVI

கார்த்திகை: 1965 விலை: 25 சதம்

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aayanaham.org

பிழ உலகிலேயே ஒரு புரட்சி
என்ன?

யானை போடி ஸ்பெஷல்

நீங்கள் சோம்பவின்றுத் துரிதமுடன் செயலாற்ற
எந்நேரமும் புகைக்கு உகந்தது

பிழ உலகில் தனக்
கென ஒரு தனி
யிடத்தை வகுத்துக்
கொண்டதும் இலங்
கையில் வெற்றக்
கொடி நாட்டி ஏரு
வதும்

யானை பிழ ஸ்பெஷல்

தொலை பேசி: 7651

தயாரிப்பாளர்கள்:

யானை பிழ கம்பனி

62, மேசஞ்சர் விதி

கோழுப்பு.

புதினம்

செய்திக் கதம்பம் : மாதமிருமுறை

- ❖ நாளிதழ்களைப் படிக்கும் வாய்ப்பும் வசதி யும் இல்லாதவர்கள்.
- ❖ தேசிய, சர்வதேசிய நிகழ்ச்சிகளை அவற்றின் பின்னணியுடன் அறியும் ஆவலுடையவர்கள்.
- ❖ போட்டிப் பரீட்சைகளில் வெற்றியடைய விரும்புபவர்கள்
- ❖ பல்கலைக் கழகப் புகுமுக வகுப்பு மாணவர்கள் - முதலியோர் அவசியம் வாசிக்க வேண்டிய பத்திரிகை புதினம்.

தனிப்பிரதி : 30 சதம்

உங்களூர் விற்பனையாளரைக் கேளுங்கள்
அல்லது
எங்குமுடன் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்

வரதர் வெளியீடு,
226, காங்கேசன்துறை விதி,
யாழ்ப்பாணம்,

அழைப்பு!

உங்கள் வீடுகளுக்கு நவீன முறையில் யன்னல் கிறீர்கள், கேற்றுக்கள் செய்ய விரும்புகின்றீர்களா?

உடைந்துபோன இரும்புத் தளவாடங்களை ஒட்டு வதற்கு விரும்புகின்றீர்களா?

இரும்புக் கம்பங்கள், கம்பிகள், குழாய்கள் வசங்க விரும்புகின்றீர்களா?

எங்களிடமே வாருங்கள்

மலீவரணவிலையில் விரைவான முறையில் உங்கள் தேவைகளை நிறைவேற்றுவோம்.

வேலைகள் வேக் சோப்

காங்கேசன்துறை விதி,

சுன்னுகம்.

R.V. சூப்புடார்
R.V.G. பீட்டுகள்
மேலானேயை

ஓரு சூரான கலை

தயாரிப்பாளர்கள்:-
RV G பீட்டுக் கம்பை,
34, மாணிப்பாய் ரேட், யாழ்ப்பாணம்.

இதோ சாப்பிட்டு விட்டுப் போகலாமே!

லண்டன் M. B. B. S., M. R. C. S. L. R.C.P. (Eng) பட்டம் பெற்ற டாக்டர்களாலுடையுக்குதன்மைதருவது என்று உறுதியளிக்கப்பட்டது எங்களின் ரசப்போடு

ஆச்சரியப் படுகிறீர் காரா?

ஸ்ரீ கே த வி யின் படைப்புகளாகிய உழுந்து வடைமாவு, தோசைமாவு, சாம்பார், ரசப்போடு வகைகள் சுகாதார முறைப்படி தயாரிக்கப்பட்டு பொலி தத்தீன பைகளில் அடைக்கப்பட்டு விற்பனையாகின்றது.

உழுந்து வடைமாவு ரூ. 1-50
தோசைமாவு ரூ. 1-30
சாம்பார் பொடி-
ரூ. 1-80
ரசப்போடி-
ரூ. 2-00

உற்பத்தியாளர்கள்:

நவலங்கா டி ரேட்ரஸ்

212/48, காஸ்வெர்க்ஸ் வீதி,
கொழும்பு-11

சுன்னுகம் ஏஜன்ட்:

இராஜேஸ்வரி ஏஜன்சீஸ்,
புதையிரத ஸிலை வீதி,
சுன்னுகம்.

மங்கையரின் அங்கம் ஜூலைக்க ஏங்கள் தங்க நகைகளை அணியுங்கள்

ஸி வித விதமான
டிசென்கவில்

ஸி மாற்றுக்குறையாத
தங்கத்தில்

ஸி மனதிற்கேற்ற
ஆபரணங்கள்

இன்றே வருக!
ஏங்களிடம் வருக!

நா. துரையப்பாப் பத்தர்
& சன்ஸ்

131, கஸ்தூரியார் விதி,
யாழ்ப்பாணம்.

Prop: து. வேணுகோபால்
போன்: 7080

கலைச்சிலைவி

தேமதுரத் தமிழோதை உலகமேலாம்
பரவும் வகை செய்தல் வேண்டும்

—பாரதியார்

கலை: 7 { கார்த்திகை-NOVEMBER 1965 } காட்சி: 11

கைத:

ஊழமக்காயம்
வெறி
தண்டனை

கனிகைத:

கலைச்செல்வி
உயர்ச்சி
குழந்தை
தங்கை
தீபாவளியில்
இறையவன் வாழ்க

கட்டுரை:

காவிய அரங்கில்
மக்கள் திலைம்

பிற:

குதிரைப் பந்தயத் திடலில்
இலக்கியக் கலைஞர்
பலதும் பத்தும்
நம்நாட்டு வரசர்
பட் பட்
பேரும் பரிசும்
சினிமாச் செய்தி

சலவைக் குறையுங்கள்! சலவை செய்ய

இரண்டு சதம்
20 சதத்திற்குப் பெரிய
மில்க்கவைற் நீலக் கட்டி
வாங்கினால் 10 உடுப்பு
கள் சலவை செய்யலாம்
கடைகளில் மில்க்கவைற்
வேண்டும் என்று
கேளுங்கள்; மில்க்கவைற்
தானு என்று பார்த்து
வாங்குங்கள்.

சிக்கனத்திற்கும் சிறந்த சலவைக்கும் உகந்தது.
மில்க்கவைற் நீல சேசப்

கவிதைச் செல்வி!

யார் என்ன சொன்னாலும்,
“கலைச்செலவி”க் கவிதைகளின் தரத்தைக் குறைத்து மதிப்பிடவே முடியாது. நான் கே நான்கு வரிகளில் ஒரேயொரு கவிதையை அனுப்பினாலும், தாங்கண்டு வெளியிடும் “கலைச்செலவி”, கவிஞர்களின் வரப்பிரசாரதம்.

கொழும்பு-12. இரா. பரமசிவம்.
‘ஆசியப்பா’

ஜப்பசி இதழில் “நல் முயக்கம்” என்ற நல்ல கவிதையை எழுதிய ஆசி. செல்வன் அவர்களுக்கு என்னாம் கனிந்த பாராட்டுக்கள். அக்கரைப்பற்று. V. பாலசிங்கம். பெருந்தக்க யாவுள்?

சுற்றுணாதன் எழுதிய ‘பெண்’ என்ன மிகவும் கவர்த்துவிட்டாள். சமீபத்தில் நான் படித்த சிறுகைத் தகளுள் ‘பெண்’னே சிறந்து என்பதைப் பெரு மகிழ்ச்சியுடன் கூறவிரும்புகின்றேன். மருதானை. இ. ராஜாமணி. வளங்காட்டி வழிகாட்டு!

சமூத்திலக்கியவளத்தைத் தெற்றெனக் காட்டி, அதன் வளர்ச்சிக்கு வழிகாட்டும் ‘கலைச்செலவி’ என்றென்றும் இத்தொண்டைச் செய்யவேண்டும் என விரும்புகின்றேன். புலோவி மேற்கு,

கெ. சித்திரவேலாயுதன் ஊக்கமது கைவிடேல்!

தங்கள் இலக்கியத் திங்களிதழான “கலைச்செலவி” இன்ம் எழுத்தாளர்களை ஊக்குவிக்கும் சரதன மாக அமைந்திருப்பதையிட்டுப் பெருமகிழ்வடைகின்றேன். தாங்கள் வாழ்க; தங்கள் பணி தொடர்க். அக்கரைப்பற்று. -அக்கரை மீரான்கை கொடுக்கும் தொண்டு!

“கலைச்செலவி”, இலக்கியத் துறையின் இலட்சிய ஏடாகத் திகழ்ந்து வருகின்றமை யரவரும் ஒப்பக்கூடியதே. எனினும் சென்ற

காலத் திறனேடு இக்கால இதழ் களை ஒப்பிட்டு நோக்கும்போது உள்ள எம் வருந்தவே செய்கின்றது. தாங்களும் அதனையிற்கு எவ்வளவோ கஷ்டப்பட்டுப் பாடுபெடுகின்றீர்கள் என்பதை நாம் அறிவோம். பணத்தொல்லியையும் அறியத்தான் செய்கின்றோம். எனினும் அடையமையிலும் விடாது உழைக்கின்றீர்கள். பல வருடங்களாக நம் நாட்டைச் சந்தைக் களமாகக் கொண்ட கலைமகள் கல்கி, குமுதம், விகடன் முதலியன் வேறான்றிவிட்டன. அவற்றே கலைச்செலவி யோ, சமூத்தின் வேறு மாதப் பத்திரிகை களோ பிரேட்டிபோட முடியாது என்பதை வரசகர் அறிந்து கொள்வதாயில்லை. இன்று, ராணி, குமுதம் போன்றவற்றிற்கு இருக்கும் ‘மவுக்’ மஞ்சரி, கலைமகள் போன்றவற்றிற்கே இல்லையே! வரசகர் மனப் போக்கையிட்டு வருந்து வுதைத் தனிர, வேறு ஒன்றுஞ் செய்வதற்கில்லை. எனினும், நான் இங்கு மாதாமாதம் பத்துப் பிரதிப்போன்யாவதற்கு வழி செய்கின்றேன்.

M. S. M. சாலில்மறவாலேசுலை!

புதிய எழுத்தாளர்கள் சிறப்பாக எழுதினாலும், தாங்கள் பழைய எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளையும் வெளியிடத்தான் வேண்டும். அதேபோல், பழைய எழுத்தாளர்களும், எவ்வித சன்மானத்தையும் எதிர்பாராது, “கலைச்செலவி”க்குத் தங்களின் சிறந்த படைப்புகளை அனுப்பவேண்டும். “கலைச்செலவி”யின் வரசகர் தொகை எவ்வளவு என்பது எனக்குத் தெரியாது. ஆனால், அத்தனை வரசகர்களும் “கலைச்செலவி”யில் வெளியாகும் ஒவ்வொரு எழுத்தையும் அழுமாகப் படித்து, அவற்றை மனத்தில் பதிக்கின்றார்கள் என்பதை எவ்வுமே மறக்கக் கூடாது. கொக்குவில்.

R. S. நாதன்

குதிரைப் பந்தயத் திடலீ!

‘பிச்சை புகினும் கற்கை நன்றே’ என்றார் பழந்தமிழ்ப் புலவர் ஒருவர்.

‘புருக்கூட்டில் வசிப்பினும், புமுங்கிச் சாக நேரி னும், பட்டினி கிடப்பினும் பஸ்ஸில் இடிபடினும் கற்றே தீருவோம்’ எனக் கங்கணம் கட்டி விற்கின்றார்கள் நமது தமிழ் மாணவர்கள். பாராட்டுகிறோம்.

எது வரினும் எதிர்த்து நின்று இறுதி இலட்சியத்தை அடைக்கே தீருவோம் என்ற அவர்களின் திட சித்தத்தைப் பாராட்டத்தானே வேண்டும்?

வீரர்களுக்குச் சோதனைகள் பலவாம்!

துணைவேந்தரின் அறிவுரையைக் கேட்க ஆவலுடன் சென்றால், அவர், புரியாத மொழியில் பலவாறு பேசுகின்றார்; மொழிபெயர்க்க வந்தவர், விழி பிதுங்க விற்கின்றார்.

ஆங்கிலத் தமிழர் சிலர் தமிழிலும் போதிக்க முயல்கின்றார்கள். தமிழ் மட்டுமே தெரிந்த மாணவர்கள் அதை விளங்கிக் கொள்ள முயல்கின்றார்கள். முயற்சி திருவிளை ஆக்குமா?

ஓலிபெருக்கியின் உதவியால்—அல்ல, உபத்திரவுத்தால், விரிவுரைகள் திணிக்கப்படுகின்றன!

விரிவுரையின் முடிவிலே, துணைநூற் பட்டியல் தரப்படுகின்றது. ஆழ்ந்து படிக்க, ஆராய்ந்து படிக்க அவை உதவி புரிய மாம். ஆனால் அவை நூல் நிலையத்தில் உள்ளனவா? எடுத்துப் படிக்க முடியுமா?—விடை தெரியாக கேள்விகள் இவை!

விரிவுரை ஒன்று முடிந்தால், அடுத்த விரிவுரை நடக்கு மிடத்தைத் தேடிப்பிடிக்க வேண்டும்; ஓடிப்பிடிக்க வேண்டும்; இருப்பதற்குக் கதிரையும் எழுதுவதற்கு வசதியும் கிடைத்தால்...! முன் செய்த நல்விளைப் பயன் அது!

சுருங்கச் சொன்னால், தமிழ் மாணவர்களைப் பொறுத்த வரையில், குதிரைப் பந்தயத் திடலீல் இப்போது கல்விப் பந்தயம் நடைபெறுகின்றது!

வெற்றி வீரர்களாக வெளிவருவோரைப் பலசாலி கள் என்பதா? பாக்கியசாலிகள் என்பதா? பட்டதாரிகள் என்பதா?

அரசியல் தலைவர்களையும் கல்வியறிஞர்களையும் சிந்தித்துப் பார்க்கும்படி வேண்டவில்லை; செயலில் இறங்கும்படி தூண்டுகின்றோம்.

ாளைய நம் சமுதாயத்தின் நலன் காத்தல் யார் கடமை?

ஸ்ரீ அன்பராம்தேவர்களே!

வணக்கம். “கலைச்செல்வி”யின் வளர்ச்சிக்கு ஆலோசனை கூறி இலக்கிய நண்பர்கள் பலர் எழுதியுள்ளனர், பழைய எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளைத் தொடர்ந்து வெளி யிடுதல்; சுகவயும் விறுவிறுப்பும் நிறைந்த தொடர்க்கைதையை வெளி யிடுதல்; தரம் மிகுந்த இலக்கிய சர்ச்சை நடாத்துவத் — ஆகியவை அவற்றுட் சில. இவற்றை எழுதிய வர்க்கட்டு நமது நன்றியைத் தெரி விப்பதுடன், இவை காலக்கிரமத்தில் நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரப்படும் என்பதையும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகின்றேம்.

அடுத்த ஆண்டின் ஆரம்பத்தி விருந்து பல புதிய அம்சங்கள் “கலைச்செல்வி”யில் வெளியாகின்றன. பொங்கல் மலரைச் சிறப்பாக வெளியிடுவதற்கு இப்போதிருந்தே ஏற்பாடுகள் செய்கின்றன. புதிய தொடர்க்கை ஒன்று பொங்கல் மலரிலிருந்து தொடங்குகின்றது. ஈழத்தின் பிரபல எழுத்தாளர்களாகிய ச. வே, வரதர், சொக்கன், எஸ். பொன்னுத்துரை, செம்பியன் செலவன், செங்கை ஆழியான், அன்புமணி, உதயான், முதலியவர்களின் சிறந்த படைப்புக்கள் அடுத்த ஆண்டில் இடம்பெறுகின்றன.

மலையகத்தில் நல்ல பல எழுத்தாளர்கள் உருவாகிவருகின்றார்கள் என்பதை ஈழத்து இலக்கிய உலகம் இன்று ஒப்புக்கொண்டுள்ளது. ஆர்வம் மிக்க இளைஞர்கள் பலர். “கலைச்செல்வி”க்குப் பல கதைகளையும் கவிதைகளையும் அனுப்பி வருகின்றார்கள். இவர்களை ஊக்குவிப்பதற்காகவும், தக்க முறையிலே தமிழ் வரசகர்கட்டு அறிமுகஞ் செய்வதற்காகவும் “மலைநாட்டு இலக்கிய மலர்” ஒன்றை வெளியிட முடிவு செய்துள்ளோம். இதன் விபரங்களை அடுத்த இதழில் வெளியிடுவோம்.

சந்தாப் பாக்கியைப் பற்றித் தான் மீண்டும் மீண்டும் நாம் நினை ஐட்டவேண்டியுள்ளது. பத்திரிகைத் தாளின் விலை, மலைபோல் ஏறியுள்ள இக்காலத்தில், ‘‘கலைச்செல்வி’’யை இத்தனை குறைந்த நிலையிலே வாசகர்களுக்குக் கொடுப்பது நஷ்டத்தைக் கொடுக்கும் என்பதைப் பலர் அறிவர். இந்த நிலையில், கொடுக்க வேண்டிய பாக்கியையே அனுப்பாது விட்டால், நாம் தொடர்ந்து இலக்கிய சேவை செய்ய முடியுமா என்பதை அன்பர்கள் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும்.

இனி, அடுத்த மாதம் சுத்திப்போம்.
—ஆசிரியர்.

கலையின் செல்வி நீதானே?

கனிந்த தீங்கள் ஒளிதூவ

கதறும் ஆழிக் கரைதுலங்க,

இனிய ஒசைக் கவீபாடு

இன்புறு நடனம் அலையாட

தனிமை நிலையிற் சீலையாகி

தாவி கற்பனைத் தேரேற

பணியிதழ் வெழித்த மலர்போன்று

பைங்கொடி நீயும் வந்தாயே!

தானத் தழகிகள் தலைவியரோ?

தாரணீ போற்றும் தாழிழ்க் கலையோ?

மோனத் திருந்த எனைமயக்க

மெழுகுச் சீலைபோல் வந்தாயே

கான மிகைக்கும் தென்றலிலே,

கைவளை குலுங்க வந்தாயே!

வானத் தொளிரும் தாரகையும்

வனப்பில் உனக்கு ஈடாமோ?

ஒளிதரு முத்துப் பல்வரியும்

ஒயிலுடன் மின்னி நகையுதீர்

களியுடன் ஆடும் மயிலெனவே

காலிடை சீலம்பு தாஞ்சுப்ப

விழியிடை கருணை தேனூற்.

வெற்றியின் சாயல பரிமளிக்க

தெளிவுடன் ஒடி வந்தாயே!

தேன் மொழி தமிழின் இனியாளே!

அலைகள் மோதும் கடற்கரையில்

அழ்கிள் சீலையாய் வந்தவளே!

கலைஞர் இதயக் கோவில்தனில்

கற்பனைத் தெய்வ மாகிவிட்ட

நிலையை எண்ணிப் பார்க்கின்றேன்!

நிகழும் மகிழ்வில் திளைக்கின்றேன்!

கலையின் ஈடரே! தமிழணங்கே!

கலையின் செல்வி நீதானே?

அருள். வேலழகன்

பந்தாம் பக்கம்

பான் சினி மாத் தியேட்டர் முனேஜராக இருக்கும்போதுதான் எவ்வளவு சுவராசியங்கள் சம்பவங்களாலும் நடக்கும் என்கின்றீர்கள்...? சாக்சாய்!

அன்று புதுப்படம் என்பதால் 'செகண்ட் ஷேர்'வுக்கும் நல் ல'சனம்' 'ஹவஸ் புல்லானதால் ஒன்பதே காலுக்கே இரண்டாம் காட்சியை ஆஃபிக்கச் சொன்னேன்.

படம் ஓடிக்கொண்டிருந்தது. 'சீரியல்' படத்திற் போல ஒரு கார் ஓடிவந்து 'பாரர்' என தியேட்டர் வாசலில் நிற்று. அதிலிருந்து 'பதி ஞென்று போட்ட' ஒருவர் விரைந்து வந்தார் என்னிடம். ஆஞ்சுக்கு நல்ல 'கலப்'. ஒரு கிரையைக் கொடுத்தேன். இருக்கவில்லை! கொதித்துப் பேரிருந்தார் 'மனுஷன்'.

"முனேஜர்! இது தியேட்டரா அல்லது திருட்டுக் காதலர் சத்திரமா...?"

எனக்கு வந்த ஆத்திரத்துக்கு வாயைக் கழற்றி—ஓ! ஜேயெம் சாரி—பல்லைக்கழற்றி கையில் கொடுத்திருப்பேன். ஆனால் மனுஷன் நாலுகுவில்லவா நிற்கிறீர்.

"என்ன மிஷ்டர்! என்ன விடையம்..."

"என்னவா... அவள்... அவள் தான் அந்தப்பயலோடு 'ஷேர்' வுக்கு வெளிக்கிட்டிருக்கிறார்கள்..."

சரிதான். மகளோ, தங்கையேரதன் காதலனுடன் வந்துவிட்டாள் போலிருக்கிறதென்று நினைத்தபடி "இதென்ன... அவள் என்றால் நானென்ன கண்டேன்? பெயரென்ன? யாருடன் வந்தாள்...?"

"எல்லாம் என் 'மிலிஸ்' தான் மேன். அந்த 'ராஸ்க'லேரடு வந்திருக்கிறென். நான் 'கிளப்'பிலிருந்து நேரஞ்சென்று வருவேண்டும்..."

அடடே! சுவையான 'கேஸ்' தான். "எப்படி இங்கேதானிருக்கிறார் என்று...?"

"எல்லாத் தியேட்டரிலும் தேடிவிட்டுத்தான் கடைசியில் இங்கு வந்து

திருக்கிறேன். அதனால்தான்...!"

"அதெப்படிச் சொல்வது? வேறே காவது போயிருப்பார்கள்..." நைசாக ஆளைக் கடத்தப் பார்க்கிறேன்.

'நோ! நோ! ஆள் உள்ளே தான்! வீட்டுக்குப் பேரனே என் வேலைக்கராப் 'பகர்' மாத்திரம் இருக்கிறேன். எங்கேடா 'நோனு' என்றால் ஊதை மயானுண். மிரட்டினேன், 'முழித்தான்!' உருட்டினேன் 'சொல்லவே கூடாது' என்றார் 'நோனு' என்றான். 'உங்களுக்கு நூபாதந்தார்களே' என்றான். 'பிதியடா இரண்டு ரூபா' என்றேன்; பயல் விடுதியைக் கூட்டினுண்; வரட்டும் அவள்..."

காரியம் பிழைப்பதையுணர்ந்து நான்தான் 'முழித்தேன்'. இந்தக் கூட்டத்தில் யாரென்று தேடுவது? என்ன சொல்லி எப்படித்தேடுவது?

சடாரென் ஒரு 'ஜிடியா' முளைத்தது. உடனே 'களளக்காதலனுடன் வந்து பெண்மீண்டும் உடனே' அழைக்கப்படுகிறார்' என்றுஒரு 'கிலைட்' எழுதித்திரையில் காட்டச் சொன்னேன்.

'மீனை' வருவார், ஒரு மாதிரி 'ஷேப்'பண்ணி அனுப்பிவிடுவேராம். என்று 'ஆளையும் வெளி யில் அழைத்துவந்து—இருங்கள் இதோவந்துகிடுவார்' என்று சமரதானப்படுத்திக்கொண்டிருந்தேன். இல்லாவிட்டால் 'பிளின்கைக்கே ஆபத்தே! தியேட்டரின் பெயரைப்பேப்பர்காரன் விட்டுவைப்பாரா?' தியேட்டரில் ஜூலை என்று தீட்டமாட்டானு என்ன?

தவு திறந்தது! ஜேயோ! இதென்ன! எதிரே— ஒரு 'குரோஸ்' உருவங்கள்! அதாவது எழுபத்திராண்டு சேஷிட்கள்! ஆமாம்! கள்ளக் காதல் சேஷிட்கள்!

அந்தக் கூட்டத்தில் வெறி கொண்ட அந்த மனிதனை நான் எங்கே தேடுவேன்,

அந்த மனிதன் 'டிக்கட்' இல்லாமல் உள்ளே நுழைந்துவிடப்போகிறானே என்ற கவலையால் உடனே கதவைச் சார்த்தச் சொன்னேன். 'கேட்கிப்பரிடம்!

தமிழ்ப் பேரசிரியர்

இலக்கைப் பல்கலைக் கழகத் தின் தமிழ்ப் பேரசிரியராக அறிஞர் V. செல்வதாயகம் M. A. அவர்கள் நியமிக்கப்பட்டுள்ளார்கள். ஈழத் திலே தமிழ்க் கல்வியைப் பொறுத்த வரையில், தமிழ்த் துறைத் தலைவர் பதவிதான் அதியுயர்ந்த பீடமாகும். இத்தகைய உயர்ந்த பீடத்திற்கு ஆழ்ந்த தமிழ்நிலும், ஆராய்ச்சி மனப்பார்க்கையும் அனுபவமுதிர்க்கியுடைய ஒருவர் நியமிக்கப்பட்டிருப்பது மயிழ்ச்சிக்குரியது.

தமிழ்ப் பகுதியைப் பற்றிப் பற்பல வதந்திகள் இந்தாட்டில் பரப்பப்பட்டுள்ளன. அவற்றை இங்கே விரித்து விளக்கவேண்டிய அவசியம் படுத்துக.

மில்லை, அவை உண்மையின் அடிப்படையில் எழுந்தனவர் என்பது நமக்குத் தெரியாது. அந்த ஆராய்ச்சி யில் ஈடுபடவும் நாம் விரும்பவேல்லை. ஆனால் நெருப்பில்லாமல் புகையாது என்பதை மீது அக்கறை செலுத்தி, இனியொருபோதும் இத் தகைய வதந்திகள் கிளம்பாதபடி தமிழ்ப் பகுதியின் மதிப்பை உயர்த்துவார் என நம்புகிறோம். கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு, திறமைக்கு மதிப்பு, நடுநிலைமை முதலிய சிறந்த பண்புகள் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்த் துறையை என்றென்றும் வளம் படுத்துக.

பெரியர் நினைவு

பெயரையும், சுன்னுகம்-மருதனுமடம் வீதி சேர் பொன் இராமநாதன் வீதி என்ற பெயரையும். இனுவீற் புகையிரத நிலைய வீதி தெ. சி. இராசரத் தினம் வீதி என்ற பெயரையும். மருதனுமடம் மானிப்பாய் வீதி, சேர் சரவணமுத்து வீதி என்ற பெயரையும், டச்கவீதி, சாழுவேல் மேன் வீதி என்ற பெயரையும், உடுவில் கந்தரோடை வீதி, கந்தை தயாடபாத்தியார் வீதி என்ற பெயரையும், சுன்னுகம் கந்தரோடை வீதி, டாக்டர் சுப்பிரமணியம் வீதி என்ற பெயரையும், சுன்னுகம் மஸ்லாகம் வீதி, முகாந்தரம் நாராயணர் வீதி என்ற பெயரையும் பெற்றன. இதற்கெல்லாம் காரணமாகவிருந்த சுன்னுகம் புகையிரத நிலைய வீதி குமாரசாமிப் புலவர் வீதி என்ற

கன்னுகம் பட்டண சபையால் ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட இவ்வாண்டுச் சாகித்திய தின் விழாவின் ஒரு முக்கிய அம்சமாகச் சில பெரியார்களின் பெயர்கள், நகரசபை எல்லைக்குட்பட்ட வீதிகளுக்குச் சூட்டப்பட்டன. சுன்னுகம் புகையிரத நிலைய வீதி மனப்பூர்வமாகப் பாராட்டுகின்றோம்.

அமெரிக்க ஜனதிபதி ஒருவருக்கு வருடமொண்டுக்கு என்ன சம்பளம் தெரியுமா? 4.75 000 ரூபா! இதைவிட பிரயாணச் செலவுக்காக வும் வேறு செலவுகளுக்காகவும் 4,38,000 ரூபா கிடைக்குமாரம். பழைய ஜனதிபதிக்கு வருடமொன்றுக்கு உதவிப்பணமாக 1.19.000 ரூபா கொடுக்கப்படுகிறதாம்!

ஊரேரு. அ. கனகருமியர்.

ஃ ஃ ஃ

மாவலி கங்கையை வடக்கே திருப்புவதைப் பற்றிப் பலர் இப்போது பேசிவருகின்றார்கள் அல்லவா? கிழக்கு மாகாணத்தில், கங்கை கடலுடன் கலக்குமிடத்திற்கண்மையிலிருந்து, கால்வாய்களை வெட்டி வடபாகத்திற்கு மாவலி நீரைக் கொண்டுவந்துவிடலாம் என நாம் நம்பிக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் இது தவறு. திருக்கொண்ட மலைப் பகுதிக்கூடாக மாவலியை வடபிரதேசத்திற்குத் திருப்போல் முடியாது. கண்டியிலிருந்து 7 மைல்களுக்கப்பாலுள்ள பிறிம்ரேஸ் அணையிலிருந்தே கங்கையை வடக்கே திருப்புவது சாத்தியமாகும்!

ஃ ஃ ஃ

அவர் ஒருநாள் ஒற்றியூர்ச் சத்திரத்திலே துயின்று கொண்டு இருந்தார். ஓர் கள்வன் அவர்காதில் மின்னிக் கொண்டிருந்த

கடுக்களைக் கண்டு அதை வந்து காற்ற ஆரம்பித்தான். அவருக்குத் தூக்கம் கலைந்துவிட்டது. அவர் ஒன்றும் பேசவில்லை. அவனுக்கு என்ன ஆபத்தோ என எண்ணி மறுகாதிலுள்ள கடுக்களையும் கழற்றத்தக்காக, மறுபக்கம் நித்திரையில் திரும்புவர்போலத் திரும்பிப் படுத்தார். கள்வன் கழற்றிக் கொண்டு கம்பி நீட்டினான்.

இப்படி ஒரு காதைக் கேட்டவுக்கு மறுகாதையும் காட்டியவர்யார் தெரியுா? அவர்தான் வடலூர் வள்ளலார் இராமலிங்க சுவாமிகள்!

—அல்லாரையூர் நாவலன்.

ஃ ஃ ஃ

நோயாளி:- டாக்டர்! நான் இந்த வியாதியிலிருந்து பிழைப்பேனா?
டாக்டர்:- கட்டாயம் பிழைப்பீர்!
நோயாளி:- உங்களால் அவ்வளவு நிச்சயமாக எப்படிச் சொல்ல முடியும்?

டாக்டர்:- இந்த மாதிரி வியாதி வந்தால் நூற்றில் ஒருவர்தான் பிழைப்பார். இதுவரை இதே வியாதிக்காக எண்ணிடம் வந்ததை என்னாற்றிருக்கிறேன். அதனால் தான் அவ்வளவு நிச்சயமாகச் சொல்லுகிறேன்.

ஒரு பிரபல நாடகாசிரியரை அவர் எப்படி நாடகாசிரியராக மாறிகூர் என்று கேட்டதற்கு அவர் பின்வருமாறு பதில் அளித்தாராம்.

“ஒரு பெண் எப்படி வேசியாக மாறுகிறோ, அதேமாதிரித்தான் நானும் மாறினேன். முதலில் என் திருப்பதிக்காக எழுதினேன். பிறகு பிறர் திருப்பதிக்காக எழுதினேன். இப்பொழுது பனத்துக்காக எழுதுகிறேன்.”

ஃ ஃ ஃ

புகைவண்டி நிலையத்தில் இருந்தைப்பக்கான்டரிகள் பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள் —

‘இந்தப் புகைவண்டிகள் எப்பொழுது பார்த்தாலும் தாமதமாக ஒடுகின்றனவே. அப்படி இருக்கும் போது ரயில்வே அட்டவணை இருந்து என்ன பயன்?’ என்றார்களும்.

“ரயில்வே அட்டவணை இல்லாவிட்டால் புகைவண்டிகள் தாமதமாகவேழூகின்றன என்று எப்படித் தெரிந்துகொள்ள முடியும்?” என்றார்களும்.

ஃ ஃ ஃ

பேண்கள் குறைவாக ஆடை அணிந்தால் அதற்கு இரண்டே இரண்டு காரணங்கள்தானுடையிருக்க

வேண்டும். ஒன்று அவர்கள் மிகவும் மூழகளாக இருக்க வேண்டும் அல்லது பெரிய பணக்காரர்களாக இருக்கவேண்டும்.

—**நியுயார்க் நீதிபதி**
ஃ ஃ ஃ

ஊரிலிருந்து வந்த ஆங்கிலக்கடித்தைப் படிப்பதற்கு அவர் எவ்வளவு முயன்றும் முடியவில்லை. எழுத்து அத்தனை கிறுக்கலாமிருந்தது. கடைசியில் அவருக்கு ஒரு யோசனை தோன்றிற்று. கடிதம் எத்தனை கிறுக்கலாம் இருந்தாலும், வைத்தியர்களது எழுத்தைப்போல் அவ்வளவு மோசமாய் இருக்கவில்லை அதையேகம்பெளன்டர்களபடித்துப் புரிந்து கொள்ளும்போது இதைப் படித்துச் சொல்ல மாட்டாரா என்று கடிதத்தைப் பக்கத்தில் இருந்த ஒரு கம்பெளன்டருக்குத்தம் வேலைக்காரன் மூலம்கொடுத்தனுப்பினர். செஞ்ச நேரத்தின் பின் வேலைக்காரன் திரும்பி வந்தார்.

“கம்பெளன்டர் என்னடர்ச்சான்னார்?” என்று அவர் விசாரித்தார்.

“இந்த மருந்தைக் கொடுத்தனுப்பினர்.” என்று வேலைக்காரன் ஒரு மருந்துப் புட்டியை நீட்டினார்.

ஃ ஃ ஃ

எனக்கு ஆறு ஆசிரியர்கள் இருந்தார்கள். அவர்கள் எனக்கு எல்லா விடையங்களும் சொல்லிக் கொடுத்தார்கள். அவர்கள் பெயர்களாவன:—எங்கே, என், எப்பொழுது, என், எப்படி, யார்,

—**கிப்ளிங்**

ஞேகங்கள் கொடுக்கப்படும்!

ஆலாலகந்தரம் அவர்களின் பதில்கள்

அடுத்த இதழில் வெளியாகின்றன.

இலக்கியத்தையும் நமது எழுத்தாளர்களையும் சற்று ஆழமாக நோக்கும் 'இந்திரஜித்' அவர்களின் கருத்துக் கணக்கை வாசகர்கள் பெருமகிழ்வுடன் வரவேற்பார்கள் என நம்புகின்றோம். எதிர்க்கணக்கை ஏற்றுக்கொள்ளுக் கூட மனத்தீட்பழும் ஆற்றலும் 'இந்திரஜித்' அவர்களுக்கும் உண்டு.

இலக்கியக் கணகள்

-இந்திரஜித்-

எழுத்தாளர்களிடையே தேசிய இலக்கியம், மரபு, யதார்த்தம், மனவாசனை-என்கின்ற சொற்களைப் பரிமாறிக் கொள்வது 'பாடினுகி'விட்டபோதிலும், இவற்றினது பொருளைப் பூரணமாக விளங்கிக் கொண்டவர்கள் இவர்களில் எத்தனை பேர் என்பது வினாவுக்குரிய விடயமாகும். ஆத்துடன் இவைபற்றிய தெளிவற்ற சிந்தனைகளிலே சிக்குபவர்களே அனேகம்.

யதார்த்தம் பற்றிப் பேசபவர்களை நாம் அவதானித்தால் அவர்களில் முன்று திறத்தார்கள் இருப்பதைக் கண்ணாம்.

யதார்த்தம் யதார்த்தம் என அடித்துக்கொண்டு, அவற்றை ஆக்கப்படுவமான நிலையில் வெளிப்படுத்த ஆற்றலில்லாமல், விமர்சகர்கள் என்ற பேச்வையில் புகுந்து' நாம் எல்லா எழுத்தாளர்களையும் விட மேலானவர்கள், நாம் கூறும் இலக்கியப் பிரிவுகளும் துறைகளும். இலக்கணமுமே 'ரிக்வேத' உண்மைகள், இவற்றிற்குப் பெருமான் கோவில் மரு மாதிரி' தலையாட்டுபவர்களே உண்மையான 'எழுத்தாள் திலகங்கள்' என, நாலைந்து ஆங்கிலமாக

சன் 'நூல்களிடையே தமது தலையைப் புதைத்துக் கொண்டு—தலைக்கும், முழு உடம்பிற்கும் சம்பந்தமில்லாமல்—பேசும் தீக்கோழி விமர்க்கக்கள்.

தாம் 'ஸ்புட்னிக்' வேகத்தில் மேலெழுவேண்டுமாயின், விசை முடுக்கிகளான பெரியவர்களுக்குத் தலையாட்டவேண்டும் என்ற நினைப்பில், அவர்கள் கூறுவது என்ன வென்பதைன் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ளாமல் யதார்த்தம் என்றால் 'பிறப்புச்சாசனத்துடன் கூடிய வாழ்க்கை வரலாறு' என்றும் 'இலக்கியம் என்றால் 'கட்சிக் கோட்பாடுகளின் அட்டவணை'—என்றும் மயங்கும், எழுத்தாளர்கள் ஒருவகை இவர்களின் மயக்கச்சமூலை அதிகரிக்க வைக்க—இலங்கைக்கச் சந்தாதாரர்களால் வயிறுவளர்த்த பத்திரிகையென்றும் பெருமளவிற்கு உதவியது.

இன்னென்று பிரிவினர்—யதார்த்தம் பற்றிப் பேசவோ, எழுதவோ அருகைத் திருந்தும், தமக்குரிய மதிப்புக் கிட்டவில்லையே (மதிப்பு—சாகித்திய மண்டலப் பரிக) என்ற மன அடிப்பில், முற்காறிய இருபிரிவினரையும்—அதாவது அந்த

இ உக்கியப் போலிகளையே—யதார்த்தம் நடைச் சித்திரங்களை அமைத்துக் கிண்டல்செய்து தமது ஆற்றலையும், மனோவிகாரக்களையும் தீர்த்துக்கொள்ளுபவர்கள்.

யதார்த்தம் என்பது—சுயசரிதமல்ல; பகைமையைத் தீர்த்துக்கொள்ளும் மொட்டைக்கடிதமல்ல; பிறப்புபத்திரத்துடன் கூடிய வரலாற்று, அது சமுதாயத்தின் உள்நாடியின், உயிர்முச்சின் கைநாடியே ஆகும். யதார்த்த இலக்கியம் என்றால் உட்பொருளின் உள்முடிச்சின் பொருளையே உணர்வதாகும்.

சம்பவக் காட்சியின் நேரடி வரணையாகவும் யதார்த்தம் ஒரு போதும் இருந்ததில்லை. அது கண்ணுக்கும் காட்சிக்கும் இன்னையே ஏற்படுகின்ற அறிவுக்கத்திர்களின் எண்ண அலைகளே ஆகும்.

'பதார்த்தம்'—பற்றிய நிலையில் தடம்புரண்ட இரு பெரிய எழுத்தாளர்களின் சங்கதி வெளியிலுக்கிற அதிகம் தெரியாமலே போய்விட்டதாயினும், அதனை இங்கே சொல்வது யதார்த்த 'வத்தேநாஷ' கொண்ட எழுத்தாளர்க்குப் பெரிதும் பயன்படும் என்றே நினைத்திறேன்.

இரு எழுத்தாளர்களுக்கும் நண்சான ஒருவர், இருவரையும் ஒருநாள் சந்தித்தபோது—தம் நெருங்கெளிக்கொணரவே இல்லையாம்!

1965 ஆணி தொடக்கம் 1965 மார்கழிவரையுள்ள "கலீச்செல்வி" இதழ்களைப் பாதுகாப்பாக வைத்திருந்தால், பரிசு பெறலாம். விபரம் அடுத்த இதழில் வெளியாகின்றது.

கிய உறவினர் வாழ்க்கையிலே ஏற்பட்டுவிட்ட ஒரு அவமானகரமான சம்பவத்தைத் துக்கம் தாளாமல் கூறிவிட்டார் இதனைக் கேட்ட எழுத்தாளர்கள் இருவர் மனமும் துள்ளிக்குதித்தன.

'ஆஹா...' மனத்தை உருக்கும், அழகான, பிரச்சனையே உருவான சம்பவமல்லவா?

நண்பன் கூறிய வரலாற்றை இரு எழுத்தாளர்களும் வார்த்தைக்கு வார்த்தைப்படியே வடித்தார்கள்.

ஒருவர் நாவலாக எழுதினார்.

மற்றவர் நாடகமாக எழுதினார். கற்பனை அலங்காரங்களையோ, மந்திரம் அணிகளையோ மறந்து பக்கசயாக (நண்பர் கூறியபடியே) எழுதினார்கள். தாம் ஒவ்வொரு முறையில் போர்த்தார்ஸ்—என்மகிழ்ந்துகொண்டனர்.

இருவர் நூலும் அச்சுக்குப் போன்பேரத்தான் உண்மை புலனுமிற்று—இரண்டும் ஒரே கணதெயன்று! இருவருக்கும் திருத்தங்குத் தேன்கொட்டிய கணதயாயிற்று.

இருவரும் ஒருவருக்கு முன்னால் தனது படைப்பை வெளியில் கொணர முயன்றதன் விளைவாக—நாடகம் முதலில் அரங்கேறியது. நாடகம் பர்க்கப் போனவர்கள் உண்மையை உணர்ந்து நாடக எழுத்தாளர்த் தூற்றுக்கதை கூறிய நண்பர் 'கோடுவரை போகிறேன்' எனக் கத்த, மற்ற எழுத்தாளர்தனது நாவலைக் கடைசிவரை வெளிக்கொணரவே இல்லையாம்!

நினைவு மலர்கள் வெளியிடுவோரே!
பரடசாலை அதிபர்களே!
புத்தக ஆசிரியர்களே!
பத்திரிகை நிர்வாகிகளே!

குறைஞ்சு செலவில்
சிறந்த புளக்குகள்
 செய்யவேண்டுமானால்
 எங்களுக்கு எழுதுங்கள்

Sri Lanka Block Makers
 131, MESSENGER STREET, : COLOMBO

உங்கள் அச்சுவேலைகளுக்கு
ஆசிர்வாதம் அச்சுக்
 32, கண்ணி வீதி, : : யாழ்ப்பாணம்.

தமிழ், சிங்களம், ஆங்கிலம், சமஸ்கிருதம்
ஆகிய நான்கு மொழிகளிலும்
அச்சிடக்கூடிய ஒரே இடம்!

FOR YOUR PRINTING REQUIREMENTS

ASIRVATHAM PRESS
 32, Kandy Road,
JAFFNA:

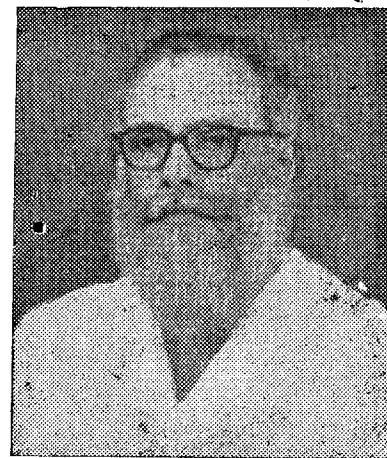
அமைதியாக இருந்து ஆற்று சிந்தித்து, அரிய பெரிய கருத்துக்களை எனிய, இனிய மொழியிற்றாருபவர் பண்டிதமணி அவர்கள். அவர் எழுதிய கம்பராமாயனாக கவிதயக் கட்டுரைகள் சில, சமீபத்தில் நூல்வடிவம் பெற்றுள்ளன. அந்தாலில் அவர் எழுதியுள்ள முன்னுரையை இங்கு மகிழ்ச்சியுடன் வெளியிடுகின்றேம்.

காவிய அரங்கில்!

கம்பராமாயன காவிய அரங்கில், அக்காவியத்தின் நாடியும் நாளமுமாய்க் கைகேசி, மந்தரை என்ற பாத்திரங்கள், தமக்கு இட்ட வேடத்துக்கு எட்டு கையும் இழுக்கின் நிதி தமது பாகத்தை நடித்து முடித்துக் காவியத்தைப் பரிபூரணான் செய்திருக்கின்றன. உலகம் கதாநாயகனும் கதாநாயகியுமாகிய இராமனையுங் சீதையையும் சார்ந்து நின்று, அவர்களுக்கு இரங்கும் முறையில் குறித்த பாத்தி ரங்களை என்னித்தன்னி நடக்கின்றது.

இலக்கிய மகாரசிகரான வேதநாயகம்பிள்ளை தாம் சிருட்டிசெய்த பிரதாபமு தலியார் என்ற பாத்திரத்தின் மூலம் கைகேகி

என்ற பாத்திரத்துக்கு நீண்டகம்பு ஒன்றினால் அடி போட்டு, இராம நாடக மொன்றைத் தொடக்கத்திலேயே குழப்பஞ்செய்து இராமாயன காவியத்தை ஒன்றைக் காண்டத்திற் பூர்த்திசெய்ய முயற்சி செய்திருக்கின்றார். ஒரு முறை மேலைத்தேசக்த்தில் அரிச்சந்திரா நாடக மொன்று நடந்துகொண்டிருந்த போது, வெள்ளையர் ஒருவர் சகிக்க

லாற்றுது, விசுவாமித்திர பாத்திரத்தைக் கண்ணத்தில்லை. நூற்று கண்ணிருக்கின்ற செய்தார் என்னிரூபரை கதையுமின்டு. தமக்காக உலகம் கண்ணீரவடித்தபோதும் இராமாயன கதாநாயகர் கள், கைகேசி, மந்தரை என்ற பாத்திரங்களை என்னியதுமில்லை; தன்னியதுமில்லை. அவ்வாறே சத்திய வந்தனை அரிச்சந்திரன், விசுவாமித்திர முனிவரைக் கணவிலும் நொந்தத்தில்லை. எனது வெள்ள ஏராட்டுத்தைச் சிந்தித்து உயர்வதன்றி, அம்பை நொந்து தாழ்வது பாரதத்தில்லை. பாரதம் பண்பாடு முந்தவாறு!

பண்டிதமணி
 சி. கணபதிப்பிள்ளை

அநுமன், சிதாபிராட்டியைச் சிறையிருக்கையிற் சந்தித்து மீண்டும் போது. அடையாள

வர்த்தை ஒன்றை வழங்குகின்றார் பிராட்டி அவ்வார்த்தை பராதப்பண பாட்டைச்சுடிக்காட்டப் போதுமான தொருஅமிர்தத்துளி. அத்துளியைக் கற்பணைசெய்து இதுதான் என்று எடுத்துக்காட்டிக் கலிச்சக்கரவர்த்தியாயினார் கம்பர். அத்துளியினின்றும் பெருக்கெடுத்த இரசனை அருவியாகி இன்றும் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றது; என்றும் ஓடிக்கொண்டிருக்கும்.

சிறையை அனுபவித்துக்கொண்டிருந்த சீதை வழங்கிய வார்த்தை இது:-

'என் மெனு சின்னுயிர் மென் கிளிக் கியார் பெயர் ஈடுகள் மன்ன வென்றலும் மாசறு கைகயன் மாதென் அன்னை தன் பெயராகென அன்பினென டந்தாட் சொன்ன மெய்மெழுசொல்லுதி மெய்ம்மை தொடர்ந்தோம்.'

இவ் வார்த்தையை இலக்கிய உலகு தித்தித்துத் தித்தித்து இனிப் பதாக. சிந்தித்துச் சிந்தித்துத் தெளி வதாக.

பதினுண்கு வருடங் கழிந்தது. இராவண வதமும் முடிந்தது. நாடக பாத்திரங்கள் வேஷங்கள் இருந்த அடையாளமுமின்றி மறைந்து போயின. இராமருஞ் சீதையும் அயோத்திக்கு வருகின்றார்கள். பாதன், சீவகிந்தமணியிலே வரு

கின்ற கட்டியங்காரன் ஆகிறுன் என்றும், கௌசலை அந்திலைக்கு உடன் பட்டுப் பரதனுக்கு வரங்கள் இரண்டு வழங்கினால் என்றும் வைத் துக்கொள்ளுவோம். அப்பொழுது கைகேசி என்ன செய்வான்? இராமன் மீவும் பரதன் ஆளவும் உடன் படுவாரா? ஒரு கணிக்கு அங்கே இனி இடம் உண்டோ? உண்டாயினும் கூனி என்ன கூறுவான்? வேஷங் குலைக்கப்பட்டுவிட்டதே.

"ஆட்டுவித்தா லாரோருவர் ஆட்டா தாரே."

இலக்கிய மாணவர்களே, உள்ளீடான இலக்கிய உயிர்ப்பைக் கண்டு பிடியுங்கள். கதாநாயகர்களின் உயிர்ப்பேசுரிய உயிர்ப்பு; உரி. அவ்வியிர்ப்பாகிய உரி, இங்கே மந்ததை, கைகேசின் நபாத்திரங்களுக்கூடாக அவற்றை ஊட்டுருவித் தூய்மை பரி சோதனம் செய்யப்பட்டு, ஒளிர்ந்து மினிர்வது, இலக்கிய சமுத்திரத்தின் கலங்கரைவில்க்கமாகுக,

ஜெம்ரா டிசல்ஸ்

பதிவு இல: 4649

336, பகுத்தித்துறை விதி : நல்லூர்
டிசல், மோட்டார், படகு இயந்திரங்கள், உழவுமெசின்கள், கார், டைல் லொறிகள், ஸ்கூற்றர், நீர் இறைக்கும் இயந்திரங்கள், திருத்துவதிலும், ஒட்டு வேலைகள், ஸ்பிரே பெயின்டிங் புரிவெட்டுதல் மட்டுப்படுத்துதல் ஆகியவற்றிலும் பிரசித்தி பெற்றவர்கள்.

இயந்திரப் பழுதினால் வழிகளில் தாமதிக்கும் இயந்திரங்கள் அந்த இடத்தில் பழுது பார்த்துக் கொடுக்கப்படும்.

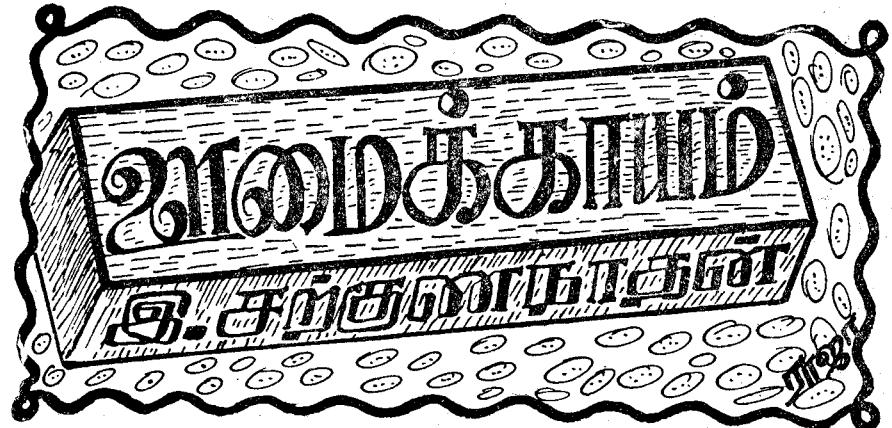
Regd No: 4649

GEMTA DIESELS

336, PT. PEDRO ROAD,

:

NALLUR.

தேர் நற்றித்திலிருந்து இன்று வரை உலகம் இயங்க அதனேடு ஒட்டியோ, வேறுபட்டோ நிலை பெற்ற உயிர்களும் இயங்கித்தான் வருகின்றன. நாகலிங்கத்தின் வாழ் மரற்றங்களை எதிர்பார்த்திருக்கும் வளர்ச்சித் துளிர்ப்பில் தங்கிவிட்டதன்மைகள்.

இருபது வருடங்களை அலட்சிய மாகப் பின்னே தள்ளி எத்தனையோ வருகின்றன. நாகலிங்கத்தின் வாழ் மரற்றங்களை எதிர்பார்த்திருக்கும் அவன் இறந்த காலமிழுத்த வஞ்சியோ எதிர்க்காலம் வகுத் திருக்கும் தாழ்நிலையோ என்ன முடியாதபடி நிகழ்காலத் தாக்கம் அவனை மேவியிருந்தது. நிறைந்து வரும் கடமைகளின் பாரத் தில் அவன் கஷ்டமுறவும் இல்லை. இனவைதிலேயேபொறுப்பின் குமையைத் தன்மேல் ஏற்றி விட்ட பெற்றேரை வெறுக்கும் திடசித்தமும் அவனுக்கு ஏற்படவில்லை.

கோடும் இணையாமல், தனியாகவும் மினிராமல் இருபதுவயதுக்கெடுவை எப்படியோ தாண்டியிட்டது. சனையையோ, எதிர்காலம் வகுத் திருக்கும் தாழ்நிலையோ என்ன முடியாதபடி நிகழ்காலத் தாக்கம் அவனை மேவியிருந்தது. நிறைந்து வரும் கடமைகளின் பாரத் தில் அவன் கஷ்டமுறவும் இல்லை. இனவைதிலேயேபொறுப்பின் குமையைத் தன்மேல் ஏற்றி விட்ட பெற்றேரை வெறுக்கும் திடசித்தமும் அவனுக்கு ஏற்படவில்லை.

பற்கள் வெளியே தெரிய உதடுகளை விடப்படுத்தான் புன்னகையென்றால், தன் உடல் பலத்தை அளவுக்கும் நிலையிட்டு இருவர்

முளைய வேண்டிய வேலையையும் தான் ஒருவனே செய்யும் போதும் அஷனது முகம் அஷ்டகோணலாக்கி காட்டுவதும் புன்னகைதான். எப் போதும்—தனிமையில் கூட-ஒரே நகைப்பு. கிரித்துச் சிரித்தே பழகி அந்த மகிழ்ச்சியில் பிறரையும் நுழைக்கும் நிறமையற்று மற்றவர்களால் என்னி நகையாடப் படுவதி வேலையே திருப்தியுறுபவன் அஷன்.

கருவை உண்டாக்கி, அதற்கு உயிரேற்றி, நாகவிங்கம் என்று பெயர் குட்டி அவனியில் உலவவிட்டதே பொன்னையாவின் நிலைமையில் மாபெரும் சாதனை. இதில் சிறிது தீவிரமாகவே கவனம் செலுத்தி நாகவிங்கத்தின் பின் மூன்று பெண்களையும், நிலத்திற்குப் பாரமாக்கி மனைவியையும் சக்ஞையாக்கி மயானத்தில் புதைத்து விட்ட பிறகுதான் பொன்னையா தன்சாதனை களைத் திரும்பிப் பார்த்தார். இயற்கையே தனக்கெதிராய்க் கிளம்பி விட்டதை அப்பேதுதான் நன்றாக

உணர்ந்தார், நாள் முழுவதும் கூவை வேலை செய்தாலும் ‘அன்றாடங்காய்ச்சி’ நிலையிலிருந்து பெரிதும் கீழிறங்கிப் பகல் நேர உணவைத் தான் அவரால் முழுமாய்க்கப் பெற முடிந்தது. இந்நிலையில் தன் கட்டுப் பாட்டிலிருந்து நழுவும் புத்திரைசெல் வங்களைப் பற்றி அவர் கவலைப்பட வில்லை.

தாயின் முந்தாணையை வலிந்தியுத்து இனிப்புக்கும் மிட்டாய்க்கும் குரலைடுக்கும் இளவயதிலேயே ‘தொட்டாட்டு’ வேலைகளின் தெளிவு சுழிவுகளை நாகவிங்கம் உணர்த் தொடங்கிவிட்டான். அடுத்தவிட்டுப் பெரியவரின் குழந்தையைத் தூக்கித் திரிந்து விளையாட்டுக் காட்டியும் தூரத்தில் வயல் கிணற்றிலிருந்து நீர் மொண்டு வந்து அண்டாவில் நிரப்பியும் தன் சக்திக்குட்பட்ட வேலைகளை வலிந்துசெய்துகண்சியோபழன் சோரே வேதனமாகப் பெற்றதிலிருந்தே அவனுது தொழில் நிறமை மூனைவிடத் தொடக்கியது.

உயர்ச்சி!

இகழ்ச்சி உனக்குக் கிடைத்தாலும்,
இதுவே இன்பம் என்றென்னை,
முயற்சி எடுத்து, எதனையுமே
முடியாதென்று கூறுமால்,
தளர்ச்சி அடையா மனதுடனே,
தகர்க்க வேண்டும் தீயதனை.
உயர்ச்சியடைவாய் மானிடனே
உண்மையிதுவே பாரினிலே!

தெமட்டகைடை.

இரா. கண்ணன்

வாநடங்களின் கரைவு அவனுவத்தை மாற்றி வேலையின் பாரத்தையும் கூட்டிவிட்ட போதும் உள்ளத் தன்மையை மாற்ற முடிய வில்லை அவன் என்றும்போல் அப்பாவியாகவே இருந்தான். கண்களில் ஸமுக்கமான மருட்சி. உடலில் ஒரு நூனிவு, குழைவு. பேச்சில் அன்றிருந்த வெகுளித் தனம். எல்லாம் அப்படியே இருந்தன். வேதனமும் பழஞ்சோநிலிருந்து சோருக, கஞ்சி விலிருந்து கூழாக மாறி விட்ட பொதும் உணவளவிலேயே நின்றது

இதற்கு மேல் அவனுக்குத் தீவிரமாகவே கவனம் செய்யும் வேலையின் கிரயம் கூடுதலாயிருக்கும் என்ற எண்ணை முமில்லை. நாவிற்கு குசியில்லாவிடினும் வயிற்றுக்குத் தேவையானதை முன்று நேரமும் இட்டு நிரப்பி உடலை வளர்க்க வேண்டிய அளவிலேயே அன்றூடக் கடமை இருந்தது. இதை மிவர்த்திக்கும் எண்ணத்திலே தான் ‘ஒவசியர்’ செல்லத்துரையின் வீடுகட்டும் தொழிலாளருடன் தானுமொருவனுக்குச் சேர்ந்திருந்தான், அல்லது, சேர்க்கப்பட்டான், அத்தி வாரம் வெட்டியதிலிருந்து சலவிக்கற்களும் சிமிந்தியும் கலந்து குழழுத்துக் கல்லறிந்து கவர் எழுப்புவது வரை வீடுகட்டும் ஒவ்வொரு பணியிலும் அவன் ஈடுபட்டிருத்தாலும் வேதனமென்னவோவழுமை போல் உணவளவிலேயே நின்றது.

மாலையில் வேலை முடிந்ததும் சேர்ந்து படிந்திருக்கும் சிமிந்திக்கறையை நிரில் கழுவிக் கைகளாலேயே உடலை நீவி நீரை வழித்

தெறிந்துவிட்டு அரிந்தடுக்கிய கற்களின் மேல் சிமிந்திப் பையைப் பரப்பி அதில் மேனிமைக் கிடத்திக் கொள்ளான்.

அத்தி புத்தாற் போல் சில தினங்களில், முற்றத்தில் செழித்துக் கிளைத்துப் பூவும் பிஞ்சமரையும் பொலிந்திருக்கும் மாமரத்தின் கீழ் ‘ஒவசியரின்’ குடும்பம் கூடும். நாகவிங்கமும் தன் உடல் சோர்வையும் மறந்து அவர்களோடு ஒட்டாமலும், விலகாமலும் தனித்திருந்து சம்பாஷினையைக் கவனிப்பான்.

ஒவசியரின் மகள் பரமாவின் குரலே அனைவரின் தொனியிலிருந்தும் உயர்ந்து சஞ்சரிக்கும். அவள் தம்பதிகளுக்கு ஒரே மகள் என்பதாலோ, சர்வகலாசாலை வரை சென்று உயர்கல்வி பயின்றவள் என்பதாலே அவளது அந்தமற்ற பேச்சுக்கும் தேவையற்ற மதிப்பிருக்கும். இடையிடையே நாகவிங்கத்தைப்பற்றியும் அபிப்பிராயம் தெறிக்கும். ஒருபக்கம் சாய்ந்து ‘கஞ்சி’ கென்று சிரித்தபடியே அவள் சொல்வாள். “நாகு நல்ல பலசாலி என்னய்யா?”

ஒவசியர் எங்கோ பார்த்தபடி தலையசெப்பார். அவன் தன்னுடலை ஒருமுறை—அதுதான் முதல்முறை என்பதுபோல் குளிந்து தீவிரமாக அளவெடுப்பார். பாரமா ஒயிலாகத் துவனும் வலக்கரத்தை உயர்ந்தி மனிக்கட்டு வரை வழிந்துவந்த வளையல்களைக் கீழே தள்ளிக்கொண்டே, “நாகுவக்கு இருக்கும் முளைக்குப் படிச்சிறுந்தான் ஒரு டாக்டராகவே வந்திருப்ப சா—என்பாள்.

குழந்தை

சின்னச் சின்னக் குழந்தை:
சிரித்து மயிழும் குழந்தை;
வண்ணச் சட்டை போடும்
வனப்புக் கொண்ட குழந்தை

வட்டமதி போன்ற
வடிவுடைய குழந்தை;
கட்டி முத்தம் தந்து;
கனிவு காட்டும் குழந்தை

குயிலைப் போல இனிய
ஞாலைக் கொண்ட குழந்தை
மயிலைப் போல நல்ல;
சாயல் கொண்ட குழந்தை

தாயின் மடியில் தவழும்
தமிழும் நன்றாய்ப் பேசும்
பாயில் கிட்டதும் புரஞும்
பண்பு மிக்க குழந்தை.

மணி மொழி

நாக விங்கம் கவித்திருந்த
தலையை நிமிர்த்திப் பாமாவின்
முகத்தை உற்றுநோக்குவான். இரு
வரினாமும் நயனங்களின் ஒரு வினாடி
சங்கமத்தில் அவனது மயிர்க்கால
கள் விரித்து புல்வரிக்கும். இருதயம்
மானசீகமாக விப்பித்தனிய இயல்
பாகவே கண்களில் நீர் பனிக்கும்.

அன்றிரவு சிமித்திப் பையில்
மேளி யைக் கிடத்திய பின்னும்
நினைவுள் பாமாவைப் பற்றியே கழு
லும். இருபது வருட வெறுமையான
வரட்சியில் அவதுவுள்ளம் ஒரு பெண்
லோத் தீவிரமாகப் பூசிக்கத் தொடங்
கும். வழைமையான படுக்கை நெருஞ்சு
சியாய் உறுத்த நெடுநேரம் தூக்க
மின்றிப் புரள்வான். ஞாலைக் கோழி
யின் முதல் கூவலிலேயே துயில்

கலைந்து, விழித்தபடியே கிடப்பான்.
அவன் விரும்பியோ விரும்பா
மலோ பாமாவின் உருவும் இருதயத்
தில் அழுந்திப் புதையத்தான்
தொடங்கியது.

காலையில் வேலை தொடங்கிய
பின் சிமிந்தி நெடியின் வெம்மை
யுடன் வாளிகளின் பாரத்தூதக்கை
களில் தாங்கி அங்குமிகும் நட
மாடும்போது அவனுடலைப்போலவே
நயனங்களும் பராமாவைத்தேடி நாற்
நிசையும் அலையும். மெதுவாக
அசைந்து நடந்து அவன் போகும்
வயிப்பில் பூமியில் பரவும் மிருது
வான மெல்லடிகளை நெஞ்சில் தாங்க
வேண்டுமென்பதுபோல் மனம் தவிக்
கும். மாளாசீகமான பிரார்த்தனை
வீண்போகாமல் பாமாவின் நடத்தை
யிலும் இடையிட்ட மாறுதல் ஏற்
பட்டு வருவதாகவும் அவன் உணர்ந்
தான்.

பக்தனின் அந்தரங்கமான
கேவிப்பில் தெய்வத்தின் கவனங்கு
திரும்பிவிட்டதா என்ன?

மதிய உணவைப் பாமாதான்
அனைவருக்கும் பரிமாறுவான். நாக
விங்கத்திற்கென்றே அடுப்படி க
கூசையில் செருகி வைக்கப்பட்ட
கோப்பையுள் சோற்றை நிரப்பி
அவனிடம் நீட்டிக்கொண்டே அவன்
குனிந்து சொல்வாள்:- “சோற்றுக்
குள் நல்ல கறி இருக்குது, மற்ற
வைக்குக் காட்டாமல் சாப்பிடும்!”—

அவன் மரமரத்தினாடியில் சென்றமர்ந்து சோற்றைப் பிசைந்தால்
அதன்டியில் தங்களுக்கென்றே
விசேஷமாக ஆக்கிய பதார்த்த
மேதும் புதைந்திருக்கும். அவன்
தனக்குள் சிரித்துக்கொள்வான்.

நாயியுள் ருழையும் குழும் பின்
வாசனையில் அவளது நல்ல குணத்
நின் மணம் உடலில் பரவி நிறைவு
தாய் ஒரு பிரமை தட்டும்.

சிலவேளைகளில் அவளை நிறுத்திக் கொட்டும் மற்றும் தீர்த்து வெட்டியாக வாங்கி உடும்!—என்பாள்.

இரவில் கல்மஞ்சத் தில் சயனிக் கும்போது நாகவிங்கம் இவைகளை வியல்லாம் அசைபோட்டுப் பார்ப்பான். தான் அவனிடம் கொண்டிருக்கும் பற்றுதலை விட மேலாக அவன் தனமேல் ஆதரவு காட்டுவதாய் அவனுக்குத் தெரியும். மற்றிலும் குதிய இனவுணர்வின் தடுக்கத்தில் உணர்ச்சி நரம்புகள் முறுக்கலிழிந்து விரியும்.

இத்தகைய இன்ப வேதனையான இரம்மியமான கனவுகளுக்கு மத்தியில் காலம் கரைந்து கொண்டிருந்தது. ஒரு நாள் அவனது வயில் ஒரு கடித்ததைக் கொடுத்த படிதேய அவன் அன்பொழுகச் சொன்னான்.

“நாகு; இங்கே கூரைக்கு ஓடு போடப் போகிறார்கள். நீர் நின்றுல் கஷ்டம் தானே! டாக்டர் கனக சுபையின் வீட்டுக்குப் போய் அவருடைய மகளிடம் இந்தக் காகிதத்தைக் கொடுத்திட்டு வாரும். நான் அய்யாவுக்குச் சொல்கிறேன்.”

நாகவிங்கத்திற்குத் தெய்வமே பாமாவின் உருவில் வந்ததுபோல இருந்தது. தன இயல்பான வெகு விசிரிப்பைச் சிந்தியவண்ணம்,

தங்கை அவள் தங்கை தனித்து புகழ்த் தங்கை, தங்க நிறம் செங்கை தனிகுடலும் ஆங்கே.

பெரங்கி வரும் மகிழ்வும் புது உணர்வும் தருவான் அங்கை தனித்தே அன்புடனே அழைப்பாள்.

தங்கள் முகம் தானும் தங்க ஓளி வீசும். நங்கை அவள் நாதம் சங்கினூலி போடும்.

தங்கை குணம் தங்கம் தங்கி யழுகு பொங்கும் எங்கும் அவள் தோற்றம் என்மத்து நிற்கும்.

இமையவன்

வேலையின் சிரமத்திலிருந்து தன்னை நீக்கிய நன்றியுடன் அவளுக்காக எதையும் செய்ய விரும்பும் பொறுப்பைச் சுமந்து கடித்ததைக் கொண்டு சென்றான்.

கனசுபையின் வீட்டில் ஆளுவுடயர்ந்த நாயை எதிர்பார்த்துத் தயங்கித் தயங்கிச் சென்றவனை ஆடம்பரமாக உடையனித்து ஒரு வனே வாசலில் வழிமறித்தான்.

“எங்கே போகிறுய்?”

“ஓவசியர் வீட்டிலே காயிதம் தந்தவ.....”

நாகவிங்கம் முடிக்குமுன் அவன் குறுக்கிட்டு, “யார் பாமாவா? தங்கசிக்குத்தான் எழுதியிருப்பா. நீதா, நான் கொடுக்கிறேன்!”- என்ற

வாறு கடித்தலை வாங்கி மேல் காகிதம் தந்தவ. அதுதன் கூடுதலாக செருகிக் கொண்டான். உள்ளே போகத் திரும்பிய யவன் எதையோ நினைத்தவன் போல், “பாமா கேட்டால் சிவராசா கடித்தை வாங்கித் தான் கொடுப்பதாக வைத்திருக்கிறார் என்று சொல்!”—என்றார்.

கடமை முடிந்துவிட்ட திருப்தி வில் நாகவிங்கம் திரும்பிவந்து பாமா வைச் சந்தித்தபோது அவன் கிரித்த முகத்துடன் எதிர்கொண்டாள். முத்துக்கள் நழுவுவதுபோல் கவர்க்கியாய் நெரியும் அவளது புனரைக்கக்கு முன் அவன் செயலற்று நின்றார். அவனுக்கு அருகே-மிக அருகேவந்து காதருகே குனிந்து, “கடித்தை தயாரிடம் கொடுத்த ஸீர்?”—என்று பாமா கேட்டாள்.

“அங்கே ஒருத்தரும் இல்லை. சிவராசா எண்டவர் தான் குடுக்கி ரேன் எண்டு வாங்கினார்.”

தவது செய்து விட்டோமேர என்ற தவிப்பில் நாகவிங்கத்தின் வீட்டின் ஏக்கத்தில் மிதந்தன. பாமா தனக்குள் இலேசாகச் கிரித்துக் கொண்டே ஒடிந்து விழுவதுபோல் திரும்பி நடந்தார்.

அவன் திருப்தியுடன் பெருமுக்க வீட்டது ஓவசியருக்குப் பிடிக்காம விருந்ததோ என்னவோ?

“இவ்வளவு நேரமும் எங்கே போட்டு வாருய்?”—நந்தியாய் முன் வந்தார்.

அவனுக்கு நடந்தை மறைக்கத் தொன்றவில்லை. மறைத்தும் பழகவில்லை, உண்மையைச் சொன்னான். “உங்கடை தங்கச்சி டாக்குத் தர் கனகசபையின்றை மகனுக்கு ஒரு

திட்டு வாறன்.”

பாமாவைத் தங்கச்சி என்று விளிக்க நேர்ந்தது நாகவிங்கத்துக்கு என்னவோபோல் இருந்தது வயதை வைத்து நோக்கினால் படிப்பெற்ற போக்கவையில் இருப்தாறு வருடங்களை விழுங்கி ஏப்பமிட்டவன் அவன். மனதின் நினைவை ஒட்டி நோக்கினால்...?

எந்த வகையிலும் சேராமல் பிருங்கி நிற்கும் அந்த விளிப்பு அவனுக்கு அருவருப்பாயிருந்தது பச்சை வண்ணடச் சப்ப நேர்ந்து வராயும், நாயும் கரிப்பதுபோன்ற நமைச்ச வில் உதடுகளைப் பற்றாற் கடித்தான். “டாக்டர் கனகசபையின் மகனுக்கா...?”—முடிவு பெருத சந்தேகத்துடன் ஓவசியர் முன்கியது அவனுக்குக் கேட்கவில்லை.

இந்தச் சம்பவத்தின் பின் வீட்டுவேலையில் சிரமமான பகுதி வரும்போது ஆபத்பாந்தவனுய் பாமா கடித்ததுடன் எதிர்கொள்ள வாள். முடங்கலைக் கரங்களுக்குள் அடக்கிக் கனகசபை வீட்டிற்குச் செல்லும்போது பாமாவையே கொண்டு செல்வது போல் கைகள் விறுவிறுக்கும்.

கனவுலகச் சஞ்சிப்பெல்லாம் சிலகாலம் தான். இரண்டு மாதங்களாய் இழுத்தடித்த வீட்டுவேலை ஒரு வாறு முடிந்தது,

புதுமணைப் பிரவேசத்திலென்று நாகவிங்கமும் அழையா விருந்தாளி யாகச் சென்றிருந்தான். வண்ணச் சிட்டாய் அங்குமிங்கும் திரிந்து வந்திருந்த விருந்தினருடன் கலகல வென்று வர்த்தையாடிய பாமா

ாணேடு தூணுய் நின்ற நாகவிங்கத்தை ஒருவினாடியாவது திரும்பிப் பார்க்க வேண்டுமே! அவன் து அந்தராத்மாவே வேதனையிற் சாம்பியது.

ஆயிற்று! புதுமணைப் பிரவேசத் துடன் ஓவசியர் வீட்டில் வேலையும் முடிந்துவிட்டது. உணவையே ஊதிய மாக்கி வேலைவாங்கும் விருப்பு வேறு யாருக்குத்தான் இல்லை? அவனுக்குத்தான் உடல் சக்தியே குறைந்து விட்டாற்போல் தோன்றியது. இருவாரங்களாய்த் தொடர்ந்து வரும் பாமாவின் நினைவகளுக்கு மத்தியில் அவன் தடுமாறித்தான் போனான். வழக்கமான வயிற்றுப் பசியை விட ஆத்மார்த்தமரன் இதயப் பசியில் உடல் வரண்டது. அழலைக் காண முடியாத தாகத்தில் கணக்களில் வெள்ளை படர்ந்து கரைபுரானும் கானவே காட்சியாகி வெம்மை தகிப்பதான் வெறுமை.

நிரந்தரமரன் உறுதியை இடையிட்ட நினைவுகள் வென்றன.

பொருத்தமற்ற காரணத்தையாவது கூறி—அதனால் அவமரனப் பட நேர்ந்தாலும் கூட—அவளைக் கானவேண்டுமென்று உணர்வுந்தியது. பாமாவைச் சந்திப்பதே திடமான தீர்மானமாகி, அதற்காக ஏற்படுத்திக்கொள்ளும் காரணம்சிரித்தையற்று அழுங்கிவிட ஒவசியரின் வீட்டையடைந்தான்.

வீட்டுவாசலை அன்ன மியதும் உள்ளே உரத்தெலித்த கலகலப் பில் இதயம் திக்திக்கென்று இடித்துக்கொண்டது. நிலத்துடன் பதிந்து பெயர மறுத்த பாதங்களை விந்து வீடுவித்துக்கொண்டு உள்ளே சென்றார்.

வீட்டின் முன் கூடத்தில் ஓவசியரின் குடும்பத்தினர் உட்பட வேறு சில புதுமுகங்கள் அமர்ந்திருந்தன. அவர்களின் நடுவே பாமாவைத் தேடிக் கண்கள் மேய்ந்தன. அவள் இளஞ்சிலப்புப் புடவையும், அதற்கேற்ற மேல் சட்டையுமணி நிது மித மிஞ்சிய மகிழ்ச்சி முகத்தில் புணனகையாய்த் தவழ் தாற்காலியில் ஒயிலாகச் சாய்ந்திருந்தார்.

பல ஜோடிக் கண்கள் தன்னைக் கவனிப்பதையும் மறந்து பெருமுச் செறிந்து நின்ற நாகவிங்கத்தை நோக்கி ஓவசியர் சொன்னார்:-

“நீ வீடுகட்ட வந்த ராசி பாமா விற்குக் கல்யாணமும் ஒழுங்காகி விட்டது. இதோ பார்; இவர்தான் மாப்பிள்ளை, உனக்குப் பிடித்திருக்கா?”

உதிரம் ஒழுக ஒழுகத் தசையை மப்பத்தால் அறுப்பது பேரன் ர வேதனையுடன் நாகவிங்கம் நிமிர்ந்து அவர் சுட்டிக் காட்டியவளை நேரக்கினான். ‘அவன்...? கனகசபையின் வீட்டில் தான் கொண்டு செல்லவும் கடிதங்களை வரங்கியவன். அப்படியானால்...?’ ஏமாற்றத்தின் தாக்கத்தில் அவன் தூணேடு சாய்ந்து கொண்டான்.

ஓவசியர் தன்னருகே இருந்தாக்டர் கனகசபையிடம் சொன்னார்;

“இருவகையிலே இவன்தான் இந்தக் கல்யாணத்தை இவ்வளவு சீக்கிரத்திலே முடிச்சு வைச்சவன் என்றும் சொல்லவாம். இது வரையிலே உங்களுக்கு இல்லாத ஒரு மகனுக்குப் பாமா கடிதம் கொடுத்து விட்டதாய்த் தெரிந்த பிறகுதான் சிவராசாவுக்கும் அவளுக்கும் ‘கனைக் கூன்’ இருக்கலாமென்று நான் ஊகித்தேன்.”

டாக்டர் உதடுகளைப் பிரிக் காமல் பொருத்தியிருந்த சுருட்டைக் கடைவாய் வரை தன்னியவரறு கண்களைவேயே சிரித்தார். நாகவிங்கம்

இ மேயாரத்தில் தெங்கி எதிரொலித்தது.
நின்ற கண்ணிருடன் நிமிர்ந்து
பாமாவைக் கடைசி முறையாக—
தீவிரமாகப் பார்த்தான். அவள் தன்
எதிர்காலக் கணவனருகே நாற்கா
வியை இழுத்து அவளை அன்னி
விழுங்குவது போல் தாடையைத்
தூக்கி ஏதோ இசக்கியமாகக் கூறிய
வண்ணம் தலையைத் தாழ்த்திச்
சிரித்தாள். அதைத் தொடர்ந்து
அணைவரும் நகைத்த ஒலி கூடத்தில்

வரழ்வின் புதிய கோண
மொன்றை உணரத் தொடங்கிய
சிரமத்துடன் பெருகிவரும் கண
னீரைத் துடைத்துக் கொண்டு
நாகலிங்கம் வெளி வாசலை நோக்
கித் திரும்பி நடந்தான். அவர்களு
து சிரிப்பொலி அவனது அறியாமையை என்னி
போல் தொடர்ந்து ரீங்காரமிட்டுக்
கொண்டிருந்தது,

தீபாவளியில்....

தீபத்தை விடெங்கும் ஏற்றுங்கடா—நல்ல
கோபத்தை விட்டிட்டு வாருங்கடா—நல்ல
கோவில் வணக்கத்தை நாடுங்கடா.
மாவிலைத் தோரணங் கட்டுங்கடா—கோவில்
மண்டபம் சூட்டித் துடையுங்கடா.
தேவியர் நற்புகழ் பேசுங்கடா—நறுந்
தேன் வந்து கொட்டிடப் பாடுங்கடா.
முத்தத்தில் மாக்கோலம் போடுங்கடா—நல்ல
முத்திரை நாடகம் ஆடுங்கடா.
புத்திக்குப் புத்துயிர் ஊட்டுங்கடா—உயர்
புத்தாடை கட்டியே வருங்கடா.

அம்மாவை அன்புடன் போற்றுங்கடா—அந்த
ஐயாவின் மந்திரம் கேளுங்கடா.
தம்பியைத் தங்கையைக் கூட்டுங்கடா—நல்ல
தந்திரிக் கதைகளைச் சொல்லுங்கடா.

அன்பை மனத்தினிற் பாய்ச்சுங்கடா—வாழ்வில்
ஆன்தம் ஒன்றையே நாடுங்கடா.
இன்பத்தைப் பங்கீடு செய்யுங்கடா—நம்
இன்பத் தமிழை இயற்றுங்கடா.

நாடு வளர்ந்திட வாழ்த்துங்கடா—நாளும்
நல்லவர் கூட்டமே நாடுங்கடா
பாடு பட்டே பணம் தேடுங்கடா—நீங்கள்
பண்புடனே என்றும் வாழுங்கடா.

தந்தகவேல்

“தீம்பி! நீர்
படித்தவன். அரசாங்க உத்தியோ
கத்தன் என்றதை
ஞோலே சொல்லு
கின்றேன். நீர்
தான் உம் மு
டைய சொந்தக்
காரன் ஆதித்த
னுக்குப் புத்தி
சொல்ல வேண்டு
ம். அவன்
குடித்து விட்டு
இரவில் செய்யும்
கூத்துக் களை
என்னால் சகிக்க
முடியாது”,
என்று அடிக்கடி
என்னைக்கானும்
பொழுதெல்லாம்
கூறுவார் அந்த
இனைப்பாறியகல்
வீயதிகாரி திரு
நாவுக்கரசர்,
அவர் எனது
விட்டுக்குச் சுற்றுத்
தொலைவி
விருந்தாலும்
எனது உறவினை
ஆதித்தன்
விட்டுக்கு அடுத்தவிட்டுக்கரர்.
என்னை அடிக்கடி சந்தித்துப்
பேசுபவர்.

ஆதித்தன்
ஒரு ட்ராக்டர்
றைவர். சாராயம்
குடிப்பதையன்றி
நான்றிந்த அளவில் வேறு தீய
பழக்கங்கள் இல்லாதவன். தனது
தொழிலுக்கு அதை அத்தியா
வியமாகக் கருதினாலே என்னிலோ!
இரவில் அவன் குடித்துப் புத்துப் பாருங்கள்.

ஆர்வம் அதிகமானால்
எதுவுமே வெறிதான். அத்தெவறி மனிதனைப் பற்றினால்...?
பருத்தித்துறை காட்லிக் கல்லூரி மாணவன் எழுநிய இக்கதையைப் படித்துப் பாருங்கள்.

தாகப் பக்கத்து
வீட்டுக்காரர்திரு
நாவுக்கரசர்
முறையிடுவாரே!
அந்த விடயம்
பற்றி நீரோன்
ஆதித்தனைச் சரிப்பு
துண்டு அவனும் தலை
யைசப்பதுண்டு.
அவ்வளவு தான்.

திருநாவுக்கரசர் என்னைக் கானும் பொழுதெல்லாம் இன்னொன்று விடயம் பற்றியும் பிரசங்கம் செய்வார். அதுஅவர் சார்ந்திருக்கும் அரசிசியல் கட்சி ஈயப் பற்றி. நானும் சரி சரியெனத்தலையாட்டிக்கொள்வேன்.

நாட்கள் உருண்டோடினானும் பல ஊர்களுக்கு மாற்றப்பட்டு மூன்றஞரை வருடங்களினிப்பின் சொந்த ஊருக்கே மாற்றலாகி னேன். அங்கு முன்பு போலவே பக்கத்துப் பக்கத்துவீடுகளிலே திருநாவுக்கரசரும் ஆதித்தனாலும் வசிக்கக்கூடேன். ஆனால் திருநாவுக்கரசர் ஆதித்தனைப் பற்றினாலும் என்றும் என்னை முறையிடவில்லை பதிலாகத் தமதுகட்சியைப் பற்றிச் சண்டமா

ரூப பிரசங்கம் செய்தார். காரணம், பொதுத் தேர்தல் சமீபித் திருந்தது. அத்தொகுதியிலே அவர்கார்த்திருக்கும் கட்சியும் போட்டியிடுகின்றது. தானே போட்டியிடுபவர் போன்று தனது கட்சியின் வெற்றிக்காக சந்து பொந்துகளி லும் ஆதரவு வேண்டித் திரிந்தார், இவருக்கு இருந்த ஆர்வம் இவரது கட்சி அபேச்சனுக்கு இருந்திருக்குமோ என்பது சந்தேகம் தான்.

அவர் சொல்லதற் கெல்லாம் நான் தலையை அசைப்பவனுதலால் அவர் என்னைத் தனது கட்சியின் ஆதரவாளன் என்று நம்பிக்கொண்டார். அந்த நம்பிக்கையில் அவர் என்னைத் தனது கட்சிக்காக ஆதித் தனிடம் பேசி அவனது ஆதரவைப் பெற்றுத்தரும்படி கேட்டுக் கொண்டார். போட்டி கடுமையென்றாலும், ஒவ்வொருவகுக்கும் பெறுமதி மிகுந்த தெள்ளும், நான் அவனுக்கு உறவினாலும் அவனுடைய ஆதரவைப் பெற என்னும் நிச்சயம் முடியும் என்றும் வேண்டிக்கொண்டார்.

இவரது கட்சிக்கு ஆதரவளிக் கும்படி நான் ஆதித்தனிடம் கேட்டால் அவன் நிச்சயம் கோடிப்பான். ஒரு வேளை நமது உறவு முறிந்தாலும் முறியலாம். காரணம், அவன் மாற்றுக்கட்சி ஆதரவாளன். ஆனால் இவரோ என்னை இடைவீட்டாது நச்சரித்தார்.

நாட்கள் சென்றன. நானைக்குத் தேர்தல். கொள்கைகளை விளக்கி ஆதரவு தேடி முடிந்து ஏதேனும் கொடுத்து ஆதரவு தேடும் நான் இன்று. அன்று முழுதும் நான் வீட்டில் திருநாவுக்கரசரைப் பற்றிய சிந்தனையில் ஆழ்ந்திருந்தேன்.

உண்மையில் மனிதனுக்கு அரசியலில் ஆர்வம் இருக்கலாம். அதற்கும் ஒரு அளவு உண்டு. எனது உறவினன் என்பதற்காக ஆதித்தனைத் தன்கட்சிப் பக்கம் திருப்பும் படி வற்பு ருத்து கிண்ணரோ? தனது கட்சியின் வெற்றிக்காக ஆலாய்ப் பறக்கின்றாரோ? தன் கைப்பணத்தை வாரியிறைத்துச் செலவழிக்கின்றாரோ? என் இதை ஒரு வெறியென்று சொல்லக் கூடாது? நிச்சயமாக வெறிதான். மது வெறி கூடப் பெரும்பாலும் மற்றவர்களுக்குத் தொல்லை கொடுப்பதில்லை. ஆனால் இவரது அரசியல் வெறி மற்றவர்களுக்குத் தொல்லையைக் கொடுக்கின்றதே. ஆர்வம் ஆதிதமானால் எதுவுமே வெறிதான்!

மாலையில் என்னைத் தேடி திருநாவுக்கரசர் வந்தார். “தமிழ்! உம்முடையு ஆதித்தனைத் திருப்புமுடியாது போலிருக்கு. இனி என்ன செய்யிறது? இதையாவது கொடுத்துப் பாரும்”, என்று சொல்லி எனது கையில் ஒரு நீள்ப்பார்க்கலைத் தந்து வீட்டு நகர்ந்தார். நான் மெதுவாக அதைத் திறந்து பார்த்தேன். என்கணக்கையே என்னால் நம்பமுடிய வில்லை. அது ஒரு சாராய்ப் போதல்!

எனக்கு எஞ்சியிருந்த ஒரு உண்மையும் விளங்கியது. ஆதித்தனை மது வெறியெனக் கூறிய அதே திருநாவுக்கரசர், அவனை மது அருந்தவேண்டாமென என் மூலம் பணித்த அதே திருநாவுக்கரசர், இன்று அரசியல் வெறி தலைக்கேறி ஆதித்தனையே சாராய்த்தின் மூலம் வில்லை பேசுகின்றார். அன்று வெறியை விரும்பாதவர் இன்று வெறி மூலமே அவன் தனது மனதை மாற்றித் தனக்குச் சாதகமாவான என் எதிர்பார்க்கின்றார். இதை அவர் எதிர்பார்க்கவில்லை, அவரது வெறி எதிர்பார்க்கின்றது.

தண்டனை

மட்டுவீலரன்

ஆனால் ஒன்று—

நான் செய்த ஒரு தவறும் நானே எனக்களிக்கவிருக்கும் தன்னடனையும் கட்டாயம் இதிலே இடம் பெறுகின்றன.

எனக்கு நானே தண்டனை அளிக்க ஏன் இவ்வளவு அவசரப் படுகிறேன் தெரியுமா?

“கண்ணே உன் கடிதங்களிலே கண்ணித் தமிழ்மணம் கம்பிக்கிற” தென்றுமுன்பொருமுறைஞமுதியிருந்துகோலே.

கல்யாணமான அவள் தனிமையிலே தவித்தாள். தவறிமைக்க விருந்தபோது தன்னை உணர்ந்தாள்; தனக்குத் தானே தண்டனை விதித்துக் கொண்டாள். கதையை எழுதிய “மட்டுவிலான்” ஒரு புதிய எழுத்தாள்.

இன்று—

உள்ளத்தின் குழுறல், இதய ஓலம், நம்பிக்கைத் துரோகம் செய்த நால் ஏற்பட்ட நாம்புத்தளர்ச்சி; மனத் தில் விரக்தி, வாழ்வில் வெறுப்பு-இத்தனையுமாய்ச் சேர்ந்து எனது வலக்காரத்தையும், விரல்களுக்கிடையில் அகப்பட்டுத் தத்தளிக்கும் பேனுவையும் அசரகதியில் இயக்குகின்றன.

என்ன தலையெல்லாம் எழுதித் தள்ளப்போகிறேனே?

காந்தீயக் கொள்கைகளிலே கருத்தான்றி நடக்கிற கண்ணியவான்

சிந்தனையின் முடிவிலே என்னை நீங்கள் மன்னித்து விட்டால்—வேண்டாம் அத்தான் வேண்டாம் அதற்கு அருகதையற்றவன் நான்

நான், எனக்களிக்கப் போகும் தண்டனை சட்ட விரோதமானது. ஆனால் நான் அதை நிறைவேற்றி விட்டாலோ சட்டம் எனக்குக் கிட்டவும் அனுகமாட்டாது.

அத்தான், எங்களுக்கு மன

மான புதித்திலே ஒரு நாள் காத் தோடு காம் கோத்து வீதி வழியே சென்று கொண்டிருந்தோமே, ஞாபகமிருக்கிறதா?

நான் தலையைக் குனி ந்து கொண்டு நடப்பதைப் பார்த்த நீங்கள், “கண்ணே, கண்ணியியுள் எவ்வர்கள், களங்கமற்றவர்கள் தலை குனிந்து ஏன் நடக்கவேண்டும்? பாரதி கண்ட புதுமைப் பெண் நீ நிமிர்ந்து நட. நேரே பார்” என்று கூறினீர்களே, இன்றும் அச் சொற் கள் என் காதுகளில் ஒலித்துக் கொண்டிருக்கின்றனவே.

களங்கமடைந்து விட்டேனே அத்தான் இப்போது. எப்படி என் கண்கள் எதிரே வருபவரை ஏறிட உப்பார்க்கத்துணரியும்?

“உன்னைப்போன்ற பேரூகி கிடைக்க நான் பெருந்தவம் செய்திருக்கவேண்டும்” என்று கூறுவர்களே. அந்த அழகே என்னை அழித்துவிட்டதே, அத்தான்.

சாதாரணமாக ஒரு வீட்டை வாடகைக்குக் கொடுக்கும் பொழுதே, எத்தனையோ கேள்விகளைக்கேட்பார்களாம், நிபந்தனைகள் வீதிப்பார்களாம் “சிறுபிளைகள் இருக்கின்றனரா...? அவர்கள் சுவர் களை அசுத்தப்படுத்தமாட்டார்களே? பெரியவர்கள் எப்படிப்பட்டவர்கள்?” என் தெல்லாம் கேள்விகளை அடுக்கிக் கிடைக்கும் பதில்கள் திருப்திகரமாக இருந்தால் மட்டும் வீட்டை வாடகைக்குக் கொடுப்பார்களாம்.

ஆனால், நீங்கள் எத்தனை நல்லவர்!

இன்றைய இளைஞர்களில்

அநேகரைப் போலக் காதலித்துத் தான் மனம் முடிபபேன் என்று பிடிவாதம் பிடிக்கவில்லை.

“உன்னுடைய கரங்களால் இந்தக் கண்ணியின் கழுத்திலே தலையைக் கட்ட முடியுமாதா?” என்று உங்கள் அண்ணை அன்பொரு கூட்டபோது எவ்விதக் கேள்வி நிபந்தனையின்றி எண்ணை ஏற்று உங்கள் இதயமாகிய வீட்டிலே குடியிருத்தினீர்களே!

ஆமாம், நீங்கள் தூயவர். ஆதலீனாலே மற்றவர்களையும் தூய யும் எவ்வித தடையுமின்றி ஏற்றுக் கொண்டார்கள். அன்று நான் ததிகு யுடையவள்தான்.

ஆனால் இன்று...?

ஐயோ அத்தான் குடியிருந்த பாரி நான். உங்கள் இதயத்தை இரத்தக் களரியாக்கிவிட்டேன்!

அந்த வேலையென்றும் இந்த வேலையென்றும் ஆறுமாதமாக வரா மலே விட்டு விட்டார்களே அத்தான்!

உங்கள் கடிதங்கள் ஆறுதல் வார்த்தைகளை என்று உள்ளம் ஏற்றுக்கொண்டது. ஆனால் உடல்-எத்தனையோ இரக்கமற்ற நேண், நாடி, நாம்புகளின் நக்ச ரிப்புக் தாங்காது நான் பட்ட அவஸ்தை. அப்பொ! தேங்காய் பிடுங்க வருவானே ஒரு கிழவன் குஞ்சன்? அவன் எதையும் பச்சையாகக் கைதப்பதில் இச்சைச்சுயள்ள வன் என்பது ஊராறிந்த உண்மை. உங்கள் முன்னிலையிலே அவன்

வாய்மூடி மௌவியாக இருப்பது முண்மை.

எனக்கும் ஆவளைக்கண்டால் வெறுப்பே ஏற்படும் ஏற்பாடு அன்றெருரு நாள் அவன் காதகளானான் கவராஸ்யாராக கீட்டாக ஆரம்பித்து விட்டேன் ஆறு என்று எனக்கே பிரியவில்லை. அப்பொழுது உடுத்தான் இதயமாகிய வீட்டிலே

ஆளந்தனின் வருகை அளித்த ராந்தாகத்தினாலே உந்தப்பட்ட ராந்தன் அவன் இயல்புக்கேற்ப ஊர் வம்புகளை அவிழ்த்து விட்டான். எனக்கு முள்ளின் மேல் இருப்பது போல இருந்தாலும் ஏனோ அன்று அவனது கதைகளைக் கூகும் செனி விதித்துக்கொண்ட தண்டனை தற்கெலைதான்.

ஆனந்தன் என்னைத் தவறாகப் புரிந்து விட்டான் போலிருக்கிறது. நேற்று இவு—

பூருமதி வானத்திலே தவழ்ந்து கொண்டிருக்க, முடையவிழுந்த மூல்லை மனம் உள்ளத்திலே புளகந்து கொண்டிருந்த என்னை களஞ்குத் தூபம் போட, தென்ற வின் அரவணைப்பிலே என்னையே மறந்த நிலையிலிருந்தேன் நான்.

ஆளரவும் கேட்டது. ஆனந்தன் நின்று கொண்டிருந்தான்.

அளைத்த கரங்களை விலக்காமல் இதழ்களைக் கொடுத்தவன் முழு மயக்கம் அடைவதற்குள் விழித்துக் கொண்டுவிட்டேன். அவனை உதறி கொண்டுவிட்டு ஒரே பாய்ச்சலாக உள்ளளிவிட்டு வேறு பொருள்களை உட்கூட்டி கொண்டு வேண்டும்.

கட்டு மீறி எதுஷும் நடந்து விடவில்லை. என்றாலும் நான் அத்தான் களங்கமடைந்துவிட்டேன்.

கற்பின் செலவில்லையிகிய கண்ணகி யின் கதையைக் கேட்ட பின்னும் வேறு அருவருக்கத்தக்க மொழிகளை உட்புகவிட்ட எனது காதுகள், கண்ண

ணகியைப் போல நடப்பேன் எனத் தின்னனமாக உரைத்த எனது நா, என் என்னாத்தைச் சிறைத்த உடல் எல்லாம் மண்ணேகிப் போகட்டும்.

உங்கள் இதயத்திலே குடியிருக்க இனியும் எனக்குத் தகுதி யில்லை.

உங்களை அனைக்கும் பாக்கியம் இனி எனக்குக் கிட்டவே வேண்டாம்.

அன்னியனை அணைத்த என்கைகள் அவனது இதழ் களைச் சுவைத்த எனது இதழ்கள் அனல் பட்டு வேதும்போது எனது ஆத்மாசாந்தி அடையப் போகிறது.

ஆம் அத்தான், எனக்குநானே விதித்துக்கொண்ட தண்டனை தற்கெலைதான்.

தளிர் மேனி என்று உங்களால் வர்ணிக்கப்பட்ட உடல்மீது தண்ணைவரிக் கொட்டுவீர்களே, அப்போது எனது ஆவி தண்ணளி அடையட்டும்.

இறுதியாக ஒரு வேண்டுகேரள்!

உங்கள் இதயத்திலிருந்து என்னை வெளியேற்றுங்கள். பேய் குடியிருந்த வீட்டிலே ஒரு புனிதமான பெண்ணைக் குடியேற்றுங்கள். எனது பாபக் கரங்களாற் கழுவப் பட்ட உங்கள் மேனி பரிசுத் தமடை ஒர் உயிரை உங்களுடன் பிழைத்துக்கொள்ளுங்கள்,

ஆனால் ஒன்று உங்களைக் கெஞ்சிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவனையும் என்னைப் போலத் தனியே தவிக்கவிடதீர்கள். நான் ஆவியாக மாறி அந்தாத்திலே உலாவினுலும்கூட உங்கள் பெயரை உச்சரித்துக்கொண்டே உலரவேண்டும்.

இதுதான் எனது இறுதி ஆசை.

எனது வாழ்வைக் குடிக்க என்னை “வா, வா” என வருந்தி அழைக்கிறது, விடைபெறுகிறேனதான். வணக்கம்.

நம்மாட்வேஷன்

எழுத்தாளர்களில் அதிகமா னோர் கவிதையோடுதான் பிறக் கிருர்கள். ஆம்! நானும் முதன் முதலாகக் கவிதையொன்றை எழுதித்தான் “எழுத்தாளன்”. என்னும் முத்திரையைப் பொறித்துக் கொண்டேன். என்னைக் கவிதை எழுதும்படி தூண்டியவர் கவிமணி தேசிகவினாயகம்பிள்ளை அவர்கள் தான்.

எழுத்தாளன், வாச கனக இருப்பதும் அவ சியமல்லவா? நான் தோறும். வராந்தோறும் வெளியாகும் எழுத்துக்களில், நான் தெரிவசெய்துபடிப்பவற்றைப் பற்றி வாசகன் என்ற முறையிலேன் கருத்துக்களை இங்கே தெரிவிக்கின்றேன். சமூகத்திலே நிகழும் குறைகுற்றங்களைக் கற்பனையின் சிகரத்திலும், உணர்ச்சியின் விளிம்பிலும் உணர்த்தும் ஒரேயோரு கவிஞர், எனக்குப் பிடித்துக் கவிஞர் தெரிவினாயகம்பிள்ளை அவர்களான்.

சிதுக்கதையைப் பொறுத்தவரையிலே நூடமணி, எஸ். ரங்கநாயகி, ரவிந்திர நாததாஸர், போன்றவர்களின் சிறுக்கதைகளென்றால் எனக்கு உயிர். சில வாரங்களுக்கு முன்னர் “கல்கி”யில் வெளியாகிய ரங்கநாயகியின் “அறுபதில் ஆழ்மபம்” என்ற சிறுக்கதை என்னை அப்படியே உணர்ச்சியிலாழ்த்திவிட்டது.

மு. வே.
யோகேஸ்வரன்
ஆலங்கேளி,
வின்னியர்.

கலைஞர்களுக்கு கலைஞர்களுக்கு வரங்கத் தவறமாட்டேன்.

என்னுடைய கூற்றுகளுக்கு “மறுப்புக்கார்” தெரிவிப்பவர்களை நான் வரவேற்கிறேன். அதேநேரத்தில் அவர்களுக்குச் சரியான பதிலிறுக்கவும் காத்திருக்கிறேன்!

நாவலுக்கு மூலகாரணம் கொள்கை! கொள்கை பிறழாமல், எந்த ஒரு நாவல் எழுதப்படுகின்றதோ, அந்த நாவலைப் படிக்கச் சலிக்காது என்பது நான் கண்டுண்மை. அந்த அளவிலே திருவூச் சீட்டு மூலம் தெரிவு செய்தாலும் டக்டர். மு. வரதராசன் வரத்தவறமாட்டர் என்பது என்திடமான நம்பிக்கை!

சமூகத்திற்குப் பயன்தரக்கடியானந்தசஞ்சிகைகளையும் நான் வாசிக்கத் தவறியதில்லை, தவறவும் மாட்டேன். “கல்கி” உண்மையிலே தமிழ்னைக்கு அரிய பெரும் சேலையையச் செய்துவருகின்றது. கல்கியில் வெளியாகும் கதை, கட்டுரை, நாவல், விகடத்துணுக்குகள் ஓவ்வொன்றிலுமே சமூகத்தின்நிலைபளிச்சிகுகின்றது. கல்கியைப் போல்ஆயிரம் சஞ்சிகைகள் நம்நாட்டில்தேரன் நினைவும் நான் அலை

நாட்டுப் பணியில் நடிகர் திலகம்

காஷ்மீர் சம்பந்தமான இந்திய-பாகிஸ்தான் போரின்பேன், தேசபக்தியும் சுதந்திரதாகமும் கொண்ட இந்தியர் அணைவரும் இந்தியப் பிரதமர் சாஸ்திரியினதும், கரங்கிரஸ் தலைவர் காமராஜீனினதும் கைகளைப் பலப்படுத்தி வருகின்றனர். சமீபத்தில் காங்கிரஸில் சேர்ந்த நடிகர் திலகம் சிவாஜிக்கேணசன் அவர்கள் சென்னையில் ஸ்ளூபுஸியந்தோப்பு தினை முதல்தில் தலைவர் காமராஜீன் உருவப்படுத்தைத் திரை நீக்கம் செய்து வைத்தார்.

யுத்த நிதிக்காகக் கலைஞர்களைந்து கொண்ட நிகழ்ச்சியொன்றில் நடிகர் திலகம் தன் சங்கிலியைக் கழற்றி முதலமைச்சரிடம் கொடுத்தார். அமைச்சர் அதை ஏலத்தில் விட்டபோது நடிகையர் திலகம் சாவித்திரி 500/. ரூபா கொடுத்து அச்சங்கிலியை வாங்கி, மீண்டும் நடிகர் திலகத்திடமே கொடுத்தார். டில்லிக்குச் சென்ற நடிகர் திலகம் யுத்த நிதிக்குத் தன் சொந்தப் பணத்திலிருந்து ஜம்பதினையிரம் ரூபாவைக் கொடுத்தார்.

இறையவன் வாழ்க!

-சடாட்சரன்-

“தெய்வமே உன்னைத் தெரிந்திடா மாந்தர்
தின்றுதின் ருமலுகின் ரூர்கள்!

உய்ந்திடும் மார்க்கம் கண்டுதம் மழை
உண்மையைத் தொழுதிடல் வேண்டும்!
கையொடும் ஆதிக் கடவுளர் படத்தைக்
கடிதினில் வாங்கிவா!” என்றும்,
வெய்யவன் விரித்த வெந்தனை பாய்மேல்
வேதனை யோடு நான் சென்றேன்.

கால்களும் பியந்து கழன்றிடு மாறு;
கடவுளை விற்றுயிர் வரழ்ந்து
வாலிபம் பெற்றவர் கடையெலாம் புகுந்து
வளைந்தனன் ‘அவரை’யோ காணேன்.
நால்தினம் இதுபோல் நலிந்தனன் பெண்ணே!
நானுற்ற காதலை அறிவாய்!
கோவினுல் வயிற்றைக் குடைந்தது பசியும்!
குளிர்ந்திட வருகையில் ஆங்கே...!

பாதையின் அருகில் ‘பார்பதி’யோடு
பழையிற் தோய்ந்தநல் உருவாய்
வேதனை பொங்கும் விழிமழை சொரிய
வேலியிற் சாய்ந்தொரு காலால்
நாதமே டிசையக் களிநடம் புரிந்தர்
நான்கானும் பேற்னைப் பெற்றேன்!
எதவர் காத்துள் இருக்கிறார் பெரியோர்?
என்றுநீ தந்ததை ஈந்தேன்!

நிலையறு ‘வெறியர்’ புரிகிற கலகம்
நீக்கவே வருகையில் ‘அவரை’
வலிவினுற் பிடித்து வதைத்தனர் போலும்
வதங்கியே துடிக்கிறார்; ‘உழையும்’
மலைத்தவர் அருகில் மருந்துகளுட்டி
மாற்றுவ தாலுகரு மாறி
மெலிந்தனள் அதுவே காதலிக் கிளபம்!
மெய்மறந் தவ்வீடம் நின்றேன்!

இரண்டொரு வார்த்தை பொழிந்தனர் காதில்
இனித்துளம் நிறைந்திட வந்தேன்,
இருளிலா வேளை இறையருள் பெற்றேன்
இனிமையில் நீணைந்ததென் ஆவி!
திரண்டவர் எனக்குள் தெளிந்ததோர் பிழம்பாய்
நிலைத்துளார் நானுளக் குள்ளே
இருப்பது நிசமேல் எதற்கவர் உருவும்?
இளமையை அருளுக எழிலே!

கலைவளர் கோயிற் கருத்தொடு செல்லும்
கவிமலர், எங்குமே நிறைந்த
தலைவரைத் தொழுது தலவிலை புரியத்
தடங்கலு முண்டுமோ கண்ணே?
பொலிவோடு நாங்கள் பயனுற அன்பில்
பொதிந்தாளிர் கடவுளைத் துதிப்போம்!
மலரிதழ் விரித்தாய் மனம்தெளி வுற்றேன்
மங்கையே இறையவன் வாழ்க!

கனிப்புற் வாழ்க்கை சலிப்புற்றா?

அதற்குக் காரணம்.

கல்யாண விஷயமா? காதல் விவகாரமா? கிரக
தோஷமா? கீர்த்தி கேட்கா? குடும்பத் தகராஜு?
கூடுதல் கடனு? கெடுதல் வருகையா? கேடுகள்
சேர்க்கையா? கைநஷ்ட வியாபாரமா? கொடிய
எதிரியா? கோணல் வரழ்வா? கெளரவத் தாழ்வா?
எதுவானுலென்ன?

நிவாஸனம் பெற என் உதவியை நாடுங்கள்.

இலவச ஆலோசனைக்கு
எனக்கொரு கடி தமெழுதுங்கள்.

பி. எம். திச்நாயகா

(நான்கு கோயில்களின் தருமகாந்ததா)

குமாரி ரேட்

போன்: 44

கம்பனை

மக்கள்திலகம் எம். ஜி. ஆரும் கண்ணடத்துப் பைபங்கிலி சரோஜா தெவியும் பலரவீ விமான திலையத்தில் விமானத்திலிருந்து இறங்குகின்றனர்.

மரகதத்தீவில் மக்கள் திலகம்

சி. டி.

இண் பார்த்த இடமெல்லாம் கணக்கற்ற சனக்கூட்டம்; வீதி யோரங்களிலே, வெளியான இடங்களிலே, மாடிவீடுகளிலே, மதிற் சுந்தரகளிலே, சந்துபொந்துகளிலே, சன்னல் வீளிம்புகளிலே, வாசற் படிகளிலே, வாக்னங்களின் மேலே, ரங்கெல்லாம் ஒற்றைக் காலில்: வது நிற்கொமோ அங்கெல்லாம் அட்படியே நிற்கின்றார்கள். ஆடவரும் அரிவையரும் அளியனியாய் நிற்கிறார்கள். சிறுவரும் சிறுமியரும் சோக நின்றார்கள்; சிங்களாக கமிழும் சோனகரும் நின்றார்கள். தொழி லானியும் முதலானியும் தோனோடு தோன் நின்றார்கள். கொதி கொதிக்கும் வெயிலிலும் கொடுக்கும்

குளிரிலும் கூட்டமாய் நின்றார்கள்.

வைத்த வீழி வாங்காது, நின்ற இடம் நகாது யாருக்காக நின்றார்கள்? எதற்காக நின்றார்கள்?

நாடாளும்மன்னனுக்காக நிற்க வில்லை; நாட்டின் பிரதமருக்காக நிற்கவில்லை; அரசியல் தலைவருக்காக நிற்கவில்லை; சமயத்தின் காவலருக்காக நிற்கவில்லை; சர்வாதிகாரிக்காக வும் நிற்கவில்லை.

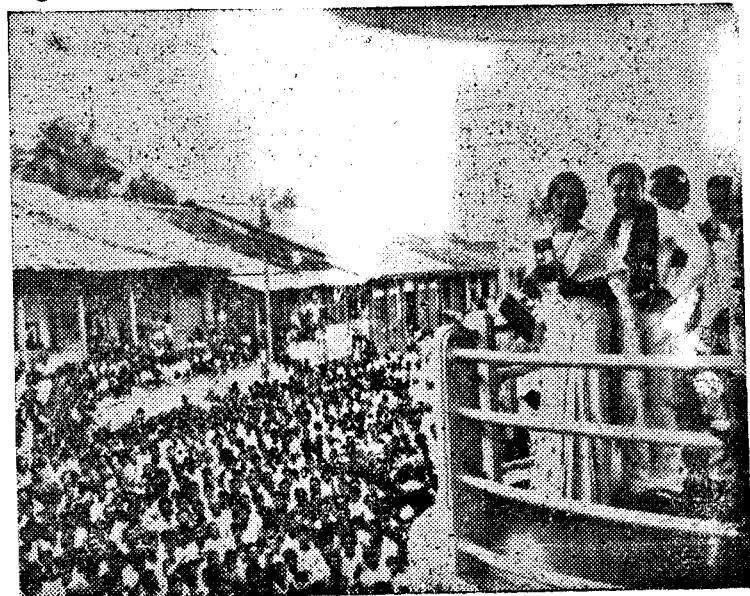
பின், யாருக்காக நின்றார்கள்?

ஒரு மனிதனின் வரவை எதிர்பார்த்து நின்றார்கள்; எம். ஜி. சாமசுசந்திரனே எதிர்பார்த்து நின்றார்கள்.

ஆம்! எம். ஜி. ஆர். ஒரு மனிதன். மனித உருவில் மிருகங்கள் உலாவும் இவ்வுலகில்—மனிதரைப் போன்ற கயவர்கள் மலிந்துள்ள இவ்வுலகில்—‘மனிதம்’ என்ற உணர்ச்சி நிறைந்த, உயர்ந்த பண்புகளும் சிறந்த குணநலன்களும் நிறைந்து விளங்கும் மனிதன் என்ற நிறை குடம் எம். ஜி. ஆர்.!

அந்த மனிதனை எதிர்பார்த்துத் தான் ஆயிரம் ஆயிரமாகக் கூடி நின்றார்கள் மக்கள். கண்டவுடன் களிபேருவகை கொண்டார்கள்; கடவுளைத் தொழுவதைப்போல் கைசுப்பி வணங்கினார்கள்.

மக்கள் திலகத்தின் நெருங்கிய நண்பான், திரு. எஸ் சுற்குரு நாதன் கொழும்பு, டிதுசிசெட்டித் தெருவில் வாழ்கின்றார். அவருடைய அழகான வீட்டின் மேல்மாடியில் மக்கள் திலகமும் சௌராஜாதேவியும் தம் ரசிகர்களுக்குக் காட்சியளிக்கின்றனர்.

மட்டுநகருக்கு விஜயம் செய்த மக்கள் திலகத்தைச் சொல்லின் செல்வர் திரு. சீ. இராஜதுரை M.P. ஆரத்தமுவி வரவேற்கின்றார்.

கொழும்பிலும், கண்டியிலும், மட்டுநகரிலும், மாத்தளையிலும் யாழ்ப்பாணத்திலும் நுவரெலியாவிலும் இதே காட்சி; இதே நிகழ்ச்சி! சரித்திரம் கண்டியாத சனத்திரவு ஒவ்வொரு நகரத்திலும் கூடியது!

எத்தனையோ வேலைகள் இருப்பவர்கள் அத்தனை வேலைகளையும் மறந்து, எம். ஜி. ஆரைக் காணத்திரள்கின்றார்கள் என்றால் அவரிடம் ஏதோ ஓர் அபூர்வ சக்தி இருக்கத் தானே வேண்டும்? ஆயிரக்கணக்கான மக்களின் இதயங்களிலே அவர் இடம்பெறுகின்றார்கள் அதற்குத் தகுந்த காரணம் இருக்கத்தானே வேண்டும்?

அவருக்கு அறிமுகமில்லாத பலர் அங்கே வருகின்றார்கள். அனை

கால்பேஸ் ஹோட் டவில் முன்றுவது மாடியிலே தங்கியிருக்கின்றார்கள் திலகம். “சுதந்திரன் துணையாசிரியர் நண்பர் பத்ம நாராத் தன் எண் ஜீ அவருக்கு அறிமுகஞ் செய்கின்றார் இல்லசுக்கணக்காரனானின் இதயங்களிலே வீற்றிருக்கும் மக்கள் திலகம். அந்தப் பெருமை எல்லாவற்றையும் மறந்து, எழுந்து நின்று என்கைகளைப் பற்றுகின்றார். “கி.சி.செல்வி”யைப் பற்றி அன்புடனும் ஆதரவுடனும் வீசாரிக்கின்றார் தன்னுடைய வீட்டு முசுவரிக்குக் “கலைச்செல்வி”யைத் தொடர்ந்து என்னுப்படி அன்புக்கட்டளையிடுகின்றார். இந்தப் பெரிய மனிதருடன் சேர்ந்துபடம் எடுக்கவேண்டும் என்ற ஆசை உள்ளத்தில் துளிர்விடுகின்றது. அதை மக்கள் திலகம் எப்படித்தான் அறிந்தாரோ? தன்னருகே அமைக்கின்றார். பொருத்தமான பின்னணியை அவரே தயார்ச்செய்கின்றார். ‘சுதந்திரன்’ அலுவலகத்தைச் சேர்ந்த பாருக், கோவை மகேசன், துணையாசிரியர் பத்மநாரன், மட்டக்களப்புப் பிரதிநிதி இராஜதுரை, நான் ஆகியோர் மக்கள் திலகத்துடன் நிறக், திரு. ராஜப்பன் படம்பிடிக்கின்றார்!

—மக்கள் திலகத்தின் இந்தினிய சபாவந்தான், அவருக்கு ஈடில்லாப் புகழை அளிக்கின்றதோ?

வரையும் இன்முகத்துடன் வரவேற்கின்றார்; அன்புடன் உரையாடுகின்றார். அவசரமாக எங்காலது வெளியிலே செல்லவேண்டிய நிலையிலும், யாராவது அவரைப் பார்ப்பதற்கு வந்துவீட்டார்களென்றால், அரை நிமிடமாவது தாமதித்து, வந்தவருடன் உரையாடி விடைபெற்றுக்கொண்டே செல்கின்றார்.

—இப்படி எல்லாரையும் அனைக்கும் நல்லாராயிருப்பதுதான் அவருடைய புகழின் அடிப்படையோ?

ஃ ஃ ஃ

“ான்னுடன் வந்தபடியாற்றன் சோர்ஜாதேவி அவர்களுக்குச் சிறப்பான வரவேற்புக் கிடைத்து என்ற வோர் கருத்து நிலவின்றது. ஆனால் அது தவறு. அவர் யாருடன் வந்தாலும் அல்லது தனித்தே வந்தாலும் இத்தகைய மாபெரும் வரவேற்புக் கிடைத்திருக்கும் என்பதில் என்கையமில்லை” என்று பகிரங்கமாகவேதெரிவிக்கின்றார் எம். ஜி. ஆர் “யாருடன் நடிப்பதற்கு நீங்கள் விரும்புகின்றீர்கள்?” என்று ஒரு நிருபர் சோர்ஜாதேவிகையக் கேட்கின்றார். மக்கள் திலகம் குறுக்கிடுகின்றார்! “எம். ஜி. ஆருடன்தான் நடிக்க விரும்புகின்றேன் என்று அவர்களைனால் அது மிகையான கூற்றுக் கூறுகின்றுக்கும். என் முன்னிலையில் வேறு நடிகர்களின் பெயரை அவர்களைவதற்குத் தயங்குவார். ஆகவே இக்கேள்வியைக் கேட்காதீர்கள்” என்கின்றார் புரட்சிநடிகர்.

—இத்தகைய ‘அடக்கம்’தான் அவரை அமரான் உய்கின்றதோ?

ஃ ஃ ஃ

எம். ஜி. ஆரின் விமானம் பலாவி விமான நிலையத்தையெடுகின்றது. கொட்டும் மழையில் மக்கள் நண்கின்றார்கள். மக்கள் திலகத்தை மழையிலிருந்து பாதுகாக்க ரேன்.

எற்பாடுகள் செய்யப்படுகின்றன. இரசிகர்கள் நலையும்போது தளக்கும்பட்டும் பாதுகாப்பு ஏன்? என்று சொல்லி மறுத்துவிடுகிறார். மக்கள் திலகம். பட்டுடை நலைய, பாதுகள் ஈரத்தினால் விறைக்க, பாந்து நின்ற சனசமுத்திரத்தின் அன்புவெள்ளத்தில் தீந்து கின்றார். ஜி. ஆர்.

—இந்தப் பாந்த மனப்பாளை தான் அவருடைய வெற்றியினிருப்பியமோ?

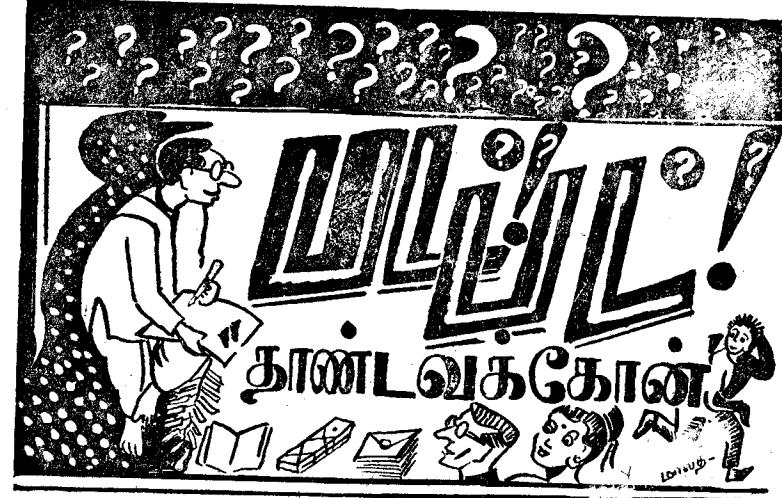
ஃ ஃ ஃ

நான் நடிப்பதற்காக வாங்கும் பணத்தை உண்மையிலே பொதுமக்களே தருகின்றார்கள். அவர்களிடமிருந்து பெறும் பணத்தை அவர்களுக்கே திருப்பிக் கொடுப்பதுதான் முறை என்று அடிக்கடி கூறிவரும் எம். ஆர். சமுத்திலே தான் கலந்துகொள்ளும் நிகழ்ச்சிகளுக்காக வகுவிக்கப்படும் பணம் முழுவதும் இங்குள்ள தாமதம் இத்தகைய மாபெரும் வரவேற்புக் கிடைத்திருக்கும் என்பதில் என்கையமில்லை” என்று பகிரங்கமாகவேதெரிவிக்கின்றார் எம். ஜி. ஆர் “யாருடன் நடிப்பதற்கு நீங்கள் விரும்புகின்றீர்கள்?” என்று ஒரு நிருபர் சோர்ஜாதேவிகையக் கேட்கின்றார். மக்கள் திலகம் குறுக்கிடுகின்றார்! “எம். ஜி. ஆருடன்தான் நடிக்க விரும்புகின்றேன் என்று அவர்களை கொண்டு அது மிகையான கூற்றுக் கூறுகின்றுக்கும் மயிலிட்டி மீனவர்களுக்கு நிதியுதவி செய்கின்றார்; தன் கைத் தேடிவந்த நொண்டிப் பிச்சைக்காரனுக்கு ஆறுதலும் தேறுதலும் கூறி 500/- ரூபாவையும் அன்பளிப்புச் செய்கின்றார்.

—இந்தக் கருணையுள்ளத்தான் அவருடைய கவர் சி சி யின் காரணமோ?

கராணம் எதுவாயிருந்தாலும், மக்கள் திலகம் இங்கு பெற்ற வரவேற்பு மகத்தானது. மறக்கழுடியரத்து; மாகதத்திலின் வாலாற்றிலே மதிப்புமிகு இடத்தைப் பெறக்கூடியது.

இத்தகைய பணபாளர் அடிக்கடி இங்கு வரவேண்டும்; சிங்கள தீவிலும் கோர் சிறப்பான பாலம் அமைக்கவேண்டும் என் சமுத்துக்கலாசிகர்களின் சார்பில் அவரை அன்புடன் கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

ச. கந்தையா, திருநெல்வேலி
கிழக்கு.

கே: சி.சு.செல்லப்பாவின் எழுத்து கூநா. சுப்பிரமணியத்தின் "இலக்கிய வட்டம்" ஆகியவை இப்பொழுதும் வெளிவருகின்றனவா? அவைகளைப் பற்றிய தங்கள் மதிப்பீடு?

ப: வெளிவருகின்றன என்று தான் அறிகின்றேன். ஆனால், சமீபத்திய இதழ்களை நான் பார்க்க வில்லை. முன்பு நான் பார்த்த இதழ்களைக் கொண்டு நான் செய்த முடிவு இதுதான்: எழுத்தாளர்களை ஆழாகச் சிந்திக்கத் தூண்டும் சில கட்டுரைகள் வெளியாவதால், இப்பத்திரிகைகளை எழுத்தாளர்கள் அவசியம் வாங்கிப் படிக்கவேண்டும் ஆனால், தொடர்ந்து சில இதழ்களைப் படித்தால், எழுச்சிக்குப் பதிலாக, நம்பிக்கை வரட்சியையும் சிலரது உள்ளத்தில் ஏற்படுத்தி விடும். ஆகவே "அகலாது, அனு,

காது" இப்பத்திரிகைகளுடன் நாம் பழகவேண்டும்!

கர. சதாஞ்சந்த சர்மா, கந்தரோடை

கே: எம். ஜி. ஆர் நடித்த எங்கவீட்டுப் பிள்ளை" படத்தைத் தயாரித்த விஜயா கம்பெனிஸார், "எங்கவீட்டுப் பெண்" என்னும் ஒரு படத்தையும் தயாரிக்கிறார்களாம், உண்மையா?

ப: தயாரித்தது மட்டுமல்ல, கடந்ததீபாவளித்தினம் தொடக்கம் தமிழ் நாடெங்கும் அந்தப் 'பெண்' சீனப் பவணிவரவும் செய்திருக்கிறார்கள் என்பது முன்மை!

கே: இந்தியபரகிஸ்தான் யுத்தம் பற்றிய தங்கள் கருத்தென்ன?

ப: படுத்திருந்த இந்தியாவைப் பழுதை என்று நினைத்துப் பாகிஸ்தான் மிதிக்க, பாம்பாகச் சீறி விட்டது இந்தியா பயத்து நடந்திப் பின்வாங்கிய பாகிஸ்தான், இன்னும் பாடம்படிக்கவில்லையே என்பது தான் என் கவலை!

ஜி. பிராண்ஸிஸ், நூவாண்வெலை.
கே: கைகேளக சாத்திரத்தைப் பற்றித் தங்களின் அபிப்பிராயம் என்ன?

ப: அது வெறும் 'சாத்திரம்' அன்று; உண்மையிலேயே ஓர் அறிவுக்கலைஞர். ஆறு தலைகிருந்து ஜயத்திரிப்பறக் கற்ற ஓர் அனுபவசாலியால், கைகேளகபின் அடிப்படையில் மனிதனின் வாழ்க்கையைப் பற்றிச் சரியாகவும் தெளிவாகவும் கூறமுடியும் வயிற்றுப் பிழைப்புக்காகச் 'சாத்திரம்' சொல்பவரிடம் கையைக் காட்டாதீர்கள். கையைப் பார்க்கும் சாக்கில், உங்கள் முகத்தையும் மடியையும் மாறியாறிப் பார்த்துக் கற்றுவிடுவார் பண்ததை!

சி. பொன்னோயா, ஊரெழு வடக்கு.

கே: 'எங்கள் வீட்டுப் பிள்ளை' இந்தியாவில் எத்தனை தியேட்டர் களில் எத்தனை நாடிகள் ஒடியது?

ப: எம். ஜி. ஆரின் முதலாவது வெளிவிழாப் படயான "எங்கள் வீட்டுப் பிள்ளை" இப்போதும் இவ்வீட்டுப் பிள்ளை.

காயுட்டப் பத்தனையோ இடப்களில் வெற்றி முசுகொட்டிக் கொண்டிருக்கிறதே!

எம். எழிலோவையன், நூவாண்வெலையே என்ன என்னார்?

ப: பெரும்பாலானவர்கள் 'இன்றி யாஹாத் பொறுது போக்கு' என்னான்னுகின்றனர்! அப்படி என்னாதவர்களே, இறுதியில் காதலுக்காகத் தம் உயிரையே போக்குவின்றனர்!

எஸ். எஸ். தேவன், கந்தகெதற்

கே, அச்சமூழ் வெட்டமூழ் இப்போது ஆவாகஞ்குத்தான் இருக்கிறது. பெண்களிடம், அதுவும் கல்லூரிப் பெண்களிடம் இந்த உணர்ச்சிகள் மரத்துப்போய் விட்டன என்று கூறுவிட்டேன் நான். தங்கள்...?

ப: கூப்பான அனுபவங்கள் தங்களுக்குக் கற்றுத்தந்தது இது வென்றால், இந்தக் கருத்தை மாற்றுவது இரண்டு வீட்டுப் பிள்ளை.

திருக்குறள் கீர்த்தனை-25

ஐந்தவித்தான் ஆற்றல் அகல்விசும்புளார் கோமாண் இந்திரனே சாலும் கரி.

இரகம் : வஜி

தாளம் : ஆறி

பல்லவி

ஐந்து பொறிப்புலணை அடக்கிய ஆற்றலினால் இந்திரனே எமக்கு இலையற்ற சான்றுவான்.

அனுபல்லவி

இந்த உலகம் தனில் இருக்கும் இன்பதுன்பங்கள் வந்து உறுத்துதற்கு வாய்ப்பாயமைந்திருக்கும் சரணம்

ஏவாமல் பொறிஜிந்தின் பேரவா அடக்கியே தேவாதி தேவர்களின் தேவனுக்கவே வந்தான் சாவாத வாம்பெற்றுச் சாத்தீக வாழ்வும்பெற்ற கோமானுய வானவர்கள் கொண்டாடும் இந்திரன்தன் யாழ்ப்பாணம் ந. வீரமண்—

நுங்கள் என்று சொல்வதற்கு நான் தயாரில்லை!

ஏ. தமிழ்விக்கம், நல்லூர்.

கே; யாழ்ப்பாணத்திலே சர்வ கலாசாரை திறுவும் முயற்சி என்ன வாயிற்று?

ப: 'புல்வரணமாகியிட்டது' என்று நினைக்கத் தொடங்க. அது, 'வெடிக்கும்' போலவும் தெரிவின்றதே! அதேத் தூண்டு தொடக்கம் யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள பிரபல கலாசாரிகள் சிலவற்றைப் பல்கலைக் கழகத்தின் இனைப்புக் கல்லூரிகளைக்குத்தற்குத் திட்டம் தயாரிக்கப்படுகின்றதார்!

வி குகாதான், திருக்கோணமலை.

கே; எழுத்தாளர்கள் அதிகமாகவ வெண்களை வர்ணிப்பதன் மர்மம் என்ன?

ப: அவர்கள் வர்ணிக்கப்படக் கூடியவர்களாகத் திகழ்வதுதான்!

'எழுத்தான்', மட்டக்களப்பு.

கே; இந்நாட்டு அரசாங்கம், சமுத்துத் தமிழ் எழுத்தாளர் கோவில்யையுறை இந்தியாவுக்கு அனுப்பி வைக்குமா?

ப: தங்களுடையது நல்லவேகன்னிமட்டுமல்ல நல்லவுது லோகனையும் கூட! இத்தகைய சிறந்த இலட்சியக்களை நிறைவேற்றும் நோக்க முடின்தான் இலங்கைத் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம் என்ற திறுவனமே ஆரம்பிக்கப்பட்டது! ஆனால், என்ன காரணத்தாலோ? அது இப்போது தூங்கிவழியின்றது. அதை 'அஞ்சிடி' எழுப்பும் திருப்பணியைத் தங்களின் இட்கேள்வி செய்யுமானால்....?

ஐ. முருகையா, குராவத்தை

கே; ஈழத்தின் இலக்கிய வளர்ச்சி என்றும் நூலை எழுதியவர்கள்?

ப: இரசிகமணி கனக. செந்தி நான் அவர்கள்.

கே; இந்தியனிலிருந்து முன்பு

வெளிவந்த "சரஸ்வதி" பத்திரிகையின் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றி யவர் யார்?

ப: வி. விஜயபால்சந்தன் அவர்கள் வே. இராதையா, கொட்டாஞ்சேனி.

கே: சிவாஜி கணேசன் அவர்களுக்குப் பல பட்டங்கள் வழங்கப் பட்டுள்ளன அவ்வளவு? அவற்றை விகும் பொருத்தமான பட்டம் எது?

ப: கணேசன் என்ற பெயருக்கு முன் இருக்கும் "சிவாஜி" என்பதே ஒரு பட்டப் பெயர்தான்! தீராவிடக் கழக மாநாடெடான்றில் அறிஞர் அண்ணாலுடைய சேர்ந்து "வீர சிவாஜி" என்ற நாடகத்தில் சிவாஜி யாகச் சிறப்பாக நடித்த விசி. சி. கணேசனச் "சிவாஜி கணேசன்" எனக் குறிப்பிட்டுப் போட்டினார் நாடகத்தை சிறித செய்யார் கூ. வே. ரா. அதற்குப் பிறகு அந்தப் பட்டப் பெயர், அவருடைய செய்யப்பட்ட செய்தையை பொருத்தமானது என்பது என்கருத்து. நடிப்புக் கலை என்பது இமயமானால் அதன் 'எவரெஸ்ட்' சிவாஜி கணேசன்!

வி ஆர். மாணிக்கம், போதனை

கே; தேசிய அரசாங்கத்தில் தங்களை ஒரு மந்திரியாக ஆக்கினால்...?

ப: அரசாங்கச் செலவில், அகில உலகச் சுற்றுப் பிரயாணத்திற்கு அடுத்த நாளே புறப்பட்டுவிடுவேன் கந்த. ஞானமுத்தன், கைதடி.

கே: மனிதன் இறந்தபின் அவனுடைய உயிரிடுப்போவது என்ன?

ப: இருக்கும்போது ஒருவன் செய்த நல்வினை, தீவினை கன், இறக்கும்போது அவனுடன் செல்கின்றன என்கின்றனர் ஆன்கேரி! அதைப்பற்றி அபிப்பிராயம் கூற என்னால் முயயல்லை.

V. பத்மகந்தன், நல்லூர்.

கே; மக்கள் திலகம், கைதடை

வள்ளல், புரட்சிதழுகர், தமிழகத்தின் பருவமாறு, எம். ஜி. இராமச்சந் தீரன் இலங்கைக்கு வந்தபொழுது இலங்கைப் பத்திரிகையான "தினகார"வில் அவரைப்பற்றியும் அவர்வருடாகையைப் பற்றியும் ஒன்றும் குறிப்பிடவில்லையே, இதன் மர்மம் என்ன?

ப: எம். ஜி. ஆரை இலங்கைக்கு வரவழைத்தவர்கள் "ராதா"வை வெளியிடும் "தவஸ்குரூபி"யின் உரிமையாளர்களை குணசேலன் கம்பனியார். "தினகாரி"யின் உரிமையாளர்கள் "லேக் ஹவுஸ் குரூப்"யினர் வியாபார ரிதில் இந்த இரு நிறுவனங்களுக்கும் புறக்கொட்ட வேண்டும். தகுதியும் திறமையும் தவறாக பசிசுரிக்கும்!

க. கலோசனி, வெள்ளவத்தை.

கே; பரவேந்தார் பாரதிதாசன் ஆகியோரின் இயற்பெயர்களைக் கருவிர்களா?

ப: பாரதிதாசனின் இயற்பெயர் கூப்புத்தீவை; கண்ணதாசனப் பெற்றெடுத்தவர்கள் அவருக்கு இட்டப் பெயர் முத்தையை; பின்னர் இட்டப் பெயர் முத்தையை; பாரதா"யின்பொறுப்பிலிருந்து அவர்விடுபட்டு, சி. வி. மா. ஸ் அதி. ப. க. குணாத்தினம் அவர்களின் பொறுப்பிலே மேலூர் இரண்டு நாடகங்கள் தங்கினார். அந்த இரு நாடகங்களிலும் மக்கள் திலகம் கலத்துக்கொண்ட நிச்சுகிகளைப்பற்றிப்பட்ட கண்டன் தினகாருடைய பத்திரிகைகளிலும் செய்திகள் வெளிவந்தனவே!

ஆ. மகேஸ்வரன், காராதார், நல்லூர்.

கே; நடக மன்னன் எம். ஜி. இராமச்சந்திரைப் பற்றிச் சில வார்த்தைகள் கூறமுடியுமா?

ப: சில வார்த்தைகளைச் சூழுகின்றன, பல வார்த்தைகள் கூறுகின்றன. அவரை நேரிலே சுத்தித்து உரையாடுதலுடைய பத்திரிகைகளிலும் செய்திகள் வெளிவந்தனவே!

வே. தில்லைதாரன், மட்டுவில்.

கே; கார்னன், பாரி முதலியவர்களைக் கொடுவதைவர்கள் என அழைக்கின்றார்களே, அவர்கள் மக்களின் பணத்தைத்தானே வாரி வரி வழங்கின்றார்கள். அவர்களுக்கு அந்தப் பட்டம் தகுமா?

ப: அளவிற்கு மீறிச் செலவும் குவித்திருப்பவர்களிடமிருந்து வரி யாகும் திறையாகும் பணத்தைப் பெற்று, அன்றூட்ட கூட்சிகளுக்கு அன்பளிப்பாகக் கொடுப்பதே பொது நலம் நாடும் அரசனின் பெருங்கடமையைச் செய்துகொடுமா?

மா. இந்திரானி, திருமலை.

கே: நம் நாட்டு எழுத்தாளர்கள் யாருக்காலையிலும் நோபல் பரிசு கிடைக்குமா?

யாகச் செய்த மன்னர்களை வள்ளல் கன் என்று வாழ்த்துவின்றது நன்றி மற்றாத மக்கள் குலம்:

இ. மெய்யப்பன், மகுதானை.

கே: தமிழின் பிரச்சினைகளை இத் தேசிய அரசாங்கம் தீர்த்து கைக்கும் என நம்புகின்றீர்களா?

ப: அப்படியொரு நம்பிக்கை இவ்வாண்டு பங்குனி மாதத்திலே ஏற்பட்டது. அந்த நம்பிக்கை இன்னாமும் கொந்துவிடவில்லை.

கே: திரு. ஜி. ஜி பொன் னம் பலம் அவர்களின் ஜி நா. சொற் பொழிகைப் பற்றி...?

ப: பெருமைப்படுத்திறேன்: பெருமைப்பட்சி கொஞ்சிக்கேறேன். ஜி. ஜி. ஜி. மின் கருதிக்கும் திறமைக்குமுறிய இடம் எது இண்பதை அவருஞ்சரி இந்நாட்டுத் தலைவர்களுஞ்சரி, இப்பொதுதான் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள்!

ஐ. முதுகையா, குராவத்தை.

க: கிருஷ்ணரது பதினேராவது அவதாரமாகப் பிறந்திருப்பவர் எம். ஜி. ராமச்சந்திரனே?

ப: அவர் “ாதா”விற்காக இங்கு வந்ததனால், இப்படிக் கேட்கின்றீர்களோ?

கு. சல்வாசன் வண்ணுப்பன்னை:

கே: நாம் எதிர்பாப்பதைப் போல், மாவட்ட சபைகளுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் கிடைக்கத்துமே?

ப: தமிழர்க்கு கட்சியிலுள்ள குறிப்பிட்ட சிலர் மிகவும் கவனமாகவும் நுனுக்கமாகவும் இந்த மக்களை உருவாக்கி வருகின்

இல்லறமல்லது நல்லறமன்று!

உங்கள் வீடுகளுக்குத் தேவையான அரிசி, பருப்பு, உழுந்து முதலிய அனைத்தையும் எம்மிடம் வாங்குங்கள். உங்கள் சேவையே எங்கள் இலட்சியம்

ஃ. ஸி. சதாசிவம்

222, சேர். பொன். இராமநாதன் வீதி,

கன்னுகம்.

பேரும் பரிசும்-7

சரியான விடைகள்

கமலரம்பான் சரித்திரம் :	ராஜமய்யச்
விவகாரியின் சபதம் :	கல்சி
நெஞ்சின் அலைகள் :	அவிலன்
ருநிச்சி மலர் :	மணிவண்ணன்
நிருச்சிற்றம்பமை :	ஜெகசிற்பியன்

பரிசு பெறுவோர்

முதலாவது பரிசு :	10 ரூபா	இரண்டாவது பரிசு :	5 ரூபா
செல்வி. நா. இந்திராதேவி		செல்வி. ச. பாலதேவி	
நாயன் மார்க்ட்டுச் சந்தி,		271/60, கிறித்துவகோவில் ஒழுங்கை	
யாழ்ப்பாணம்.		முகத்துவாரம்.	

மூன்றாவது புரிசு: “கலைச்செல்வி” ஓராண்டுச் சந்தர்.

செல்வி. கு. ஜெயமணி
செம்மணி வீதி,
நாயன்மார்க்ட்டு.

ஆற்றற் பரிசுகள்

1. செல்வி. மு. நிர்மலாதேவி, மே/பா. மு. முத்தழு, டன்சினேஸ் தோட்டம், பூண்டுலோயா
2. செல்வி. எஸ். எம். எஸ், நூர்பீவி, 26, பாலம் வீதி, சிலாபம்
3. செல்வி. சாதுல்புவராதா, மடவளை பசார், மடவளை
4. செல்வி. மு. மலேன்மணி, அம்பாள்வீதி நாயன்மார்க்ட்டு
5. செல்வி. த. வசந்தமல்லிகா, இந்துக்கல்லூரி, உரும்பிரய
6. செல்வி. சோமாவதி, 257/3, சங்கிலீயன் தோப்பு, நல்லூர்
7. செல்வி. ஜி. இராஜங்கந்தரம், ஏழாலை மேற்கு, கன்னுகம்
8. V. பத்மகாந்தன், 388/4, நல்லூர்ச்சந்தை, யாழ்ப்பாணம்
9. எஸ். செபரட்னம், 20/2, பெரியவீதி, சிலாபம்
10. இரா. பரமேஸ்வரன், திஸ்பளை எஸ்டேட், கொத்மலை.
11. அ. மரியதான், 90/15, விவேகநாந்த மேடு, கொழும்பு-13
12. செல்வி. இ. சின்னத்தம்பி, “கணேசவாசா”, மட்டுவில் தெந்து.

பேரும் பரிசும்-8

1ம் பரிசு : 10 ரூபா

2ம் பரிசு : 5 ரூபா

3ம் பரிசு : கலைச்செல்வி ஓராண்டுக்கு சந்தா
அறதற்பரிசுகள்: பன்னிரண்டு பேருக்குக் “கலைச்செல்வி”யின்
மார்க்கு இதழ் அனுப்பிவைக்கப்படும்.

முடிவு திதி : 25-11-65

இலங்கையின் ஜந்து பதவிப் பெயர்களை இங்கே குறிப்பிடுகின்றோம்.
அப்பதிலிகளை வகிக்கும் பிரமுகர்களின் பெயர்களை நீங்கள் அனுசரித்தோ
யில் எழுதி 25-11-65க்கு முன்னர் எங்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடியதான்
அனுப்பவேண்டும். வழக்கம்போற் பரிசுகள் வழங்கப்படும்.

பதவிப் பெயர்கள்

1. தமிழ்ப் பேராசீரியர்	2. உள்ளூராட்சி அமைச்சர்
3. கொழும்பு மாநகரசபை முதல்வர்	4. தமிழ் காங்கிரஸ் தலைவர்
5. பிரதம நீதியரசர்	

விடைகளை அனுப்பவேண்டிய முகவரி:-

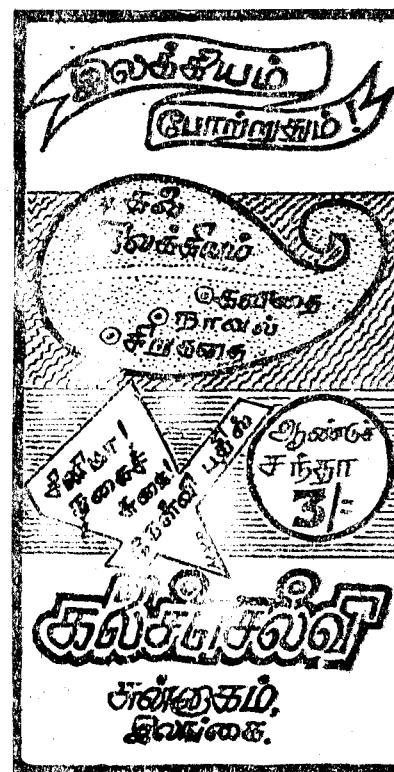
கலைச்செல்வி

குமாரக்வாமிப்புவர்வீதி, கன்னகம்:

புதைப்படக்கலை சம்பந்தமான
எல்லாவற்றிற்கும்
எங்களிடமே வருக!

திருப்போகா ஸ்ரூடி போ

முகாங்திரம் நாராயணர் வீதி,
கன்னகம்.

பிரபல எழுத்தாளர்

செம்பியன் செல்வன்

எழுதும்
தொடர் கதை

கர்ப்பக்கிருநம்

கலைச்செல்வி
பொருள்கல் மலில்!
ஆரம்பமாகின்றது!

கலைச்செல்வி : மார்க்கி இதழ்.

ச. வெ. பஞ்சாட்சரம், காங்கையாளன்,
நாகபூஷணி பாலசுப்பிரமணியம், பார்வதிநாத சிவம்,
துரை-அருணன், முதலியோரின் எழுத்தோலியங்கள்.

மக்கள் திலகத்தின் இலங்கை நிகழ்ச்சியில் நடைபெற்ற பல
சமையான சம்பவங்கள்.
பள்ளி மாணவர்களுக்கான விசேட போட்டி.

உங்கள் பிரதியை இன்றே உறுதி
செய்து கொள்ளுங்கள்.

வெளிவந்துவிட்டது! விற்பனையாகின்றது!

கீரமும்புப் பெண்கீர

நடகச்சவை எழுத்தாளர்
பொ. சண்முகநாதன்
எழுதிய

நடகச்சவைக் கட்டுரைகள்

- கொழும்புப் பெண்;
கொழும்புப் பெண் வேண்டாம்;
சிறுக்கதை எழுதுங்கள்;
நாக்கு வளைக்கும் கல்லம்மா;
- கந்தர்புராணம்;
சோதிட வித்தகன் சொக்கலிங்கம்;
நாரதர் தூது;
சீனியாப்பித்தன் செல்வராசன்;
- பாதி இன்றிருந்தால்;
நான் பழத்துக் கீழித்த க்கதை;
முதலிய பதினெடு கட்டுரைகள்.

இது ஒரு கலீச்செல்வி வெளியீடு

விலை : ரூபா : 1-50
விற்பனையாளர்கட்கு 25%கழிவு உண்டு
எழுதுக:

கலீச்செல்வி
கன்னகம்.

விளையுயர்ந்த மூலப்பொருட்களைக் கொண்டு
சுகாதார முறைப்படி சுத்தமாக

விளையுயர்ந்த மூலப்பொருட்களைக் கொண்டு
சுகாதார முறைப்படி சுத்தமாக

நவீன இயந்திரங்கள்னால்
துயர்வதும்

BABY BRAND

கீரமும்பு
கீரமும்பு

பானங்களையே அருங்குங்கள்

எல்லா இடங்களிலும்
உடைக்கும்

தீயிரப்பு கீரமும்பும்
தேஷாக் குமிழியும்

வல்வெட்டித்துறை
போன்: 97.
தந்தி: SODA

தீகா: இஜாஸ்ரோர்ஸ்
2/B ஸ்ராங்கல் நேட்.
யாழ்ப்பாணம்
நந்தி: ESVES.

பேர்: 3/3.

கல்கி பிடி

இலங்கையில் உள்ள பிடிகளில்
உயர்ந்தது!

காரம்
மணம்
குணம்
தரம்
மிகுந்தது

கல்கி
பிடி யே

மகிழ்ச்சியும்
புத்துணர்ச்சியும்
பெற அதி உள்
ஏதானது.

கல்கி பிடியையே புகையுங்கள்
சி. சின்னத்துரை அன் பிரதர்ஸ்

44, முன்னும் குறுக்குத்தெரு,
கொழும்பு.